

- חילון
- עברי
- אנגלי
- הקראת
- כל
- הפרק
- הפסוק
- בטאורים
- אחרים
- מאמרים
- והעשרה
- פרשנים

[גרסה פשוטה](#) | [גרסה מפורטת](#) | [גרסת טעמי המקרא](#)

תנ"ך | תורה | **במדבר**

פרק א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו

במדבר פרק כח

א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **ב** צוֹ-אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם: אֶת-קַרְבְּנֵי לְחָמִי לְאִשִּׁי, רֵיחַ נִיחֹחַי, תִּשְׁמְרוּ, לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֲדוֹ. ג וְאִמְרַתְּ לָהֶם--זֶה הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה: כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם, עֹלָה תְּמִיד. ד אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד, תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר; וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי, תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים. ה וְעִשְׂרִית הָאֵיפָה סֹלֶת, לְמִנְחָהּ, בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן כֶּתִיב, רְבִיעֵת הַהֵיזֵן. ו עֹלֹת, תְּמִיד--הַעֲשֶׂהָ, בְּהַר סִינַי, לְרֵיחַ נִיחֹחַ, אֲשֶׁה לַיהוָה. ז וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֵן, לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד; בַּקֹּדֶשׁ, הַסֹּדֶף נִסְדָּף שָׁכַר--לַיהוָה. ח וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי, תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים: כַּמִּנְחַת הַבֶּקֶר וְכַנְסֹכּוֹ תַּעֲשֶׂה, אֲשֶׁר רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה. {פ}

ט וּבָיִום, הַשֶּׁבֶת--שְׁנֵי-כְבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה, תְּמִימִם; וְשְׁנֵי עֶשְׂרִינִים, סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן--וְנִסְכּוֹ. י עֹלֹת שֶׁבֶת, בְּשִׁבְתוֹ, עַל-עֹלֹת הַתְּמִיד, וְנִסְכָּהּ. {פ}

יא וּבְרֵאשֵׁי, חֲדָשִׁיכֶם--תִּקְרִיבוּ עֹלָה, לַיהוָה: פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם. יב וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִינִים, סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן, לָפָר, הָאֶחָד; וְשְׁנֵי עֶשְׂרִינִים, סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן, לְאֵיל, הָאֶחָד. יג וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן, סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן, לְכֶבֶשׂ, הָאֶחָד; עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ, אֲשֶׁה לַיהוָה. יד וְנִסְפִיחֶם, חֲצִי הַהֵזֵן יִהְיֶה לָפָר וְשְׁלִישֵׁת הַהֵזֵן לְאֵיל וְרְבִיעֵת הַהֵזֵן לְכֶבֶשׂ--יָזֵן: זֹאת עֹלֹת חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ, לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה. טו וְשַׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת, לַיהוָה, עַל-עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה, וְנִסְכּוֹ. {ס}

טז וּבַחֲדָשׁ הָרֵאשֹׁן, בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם--לְחֲדָשׁ: פֶּסַח, לַיהוָה. יז וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לְחֲדָשׁ הַזֶּה, חֹג: שְׁבַעַת יָמִים, מִצּוֹת יֵאָכֵל. יח בָּיִום הָרֵאשֹׁן, מִקְרָא-קֹדֶשׁ: כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ. יט וְהַקְרִבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה, פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד; וְשִׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם. כ וּמִנְחַתְכֶם--סֹלֶת, בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים לָפָר, וְשְׁנֵי עֶשְׂרִינִים לְאֵיל--תַּעֲשׂוּ. כא עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן, תַּעֲשֶׂה, לְכֶבֶשׂ, הָאֶחָד--לְשִׁבְעַת, הַכְּבָשִׂים. כב וְשַׁעִיר חֲטָאת, אֶחָד, לְכֹפֵר, עֲלֵיכֶם. כג מִלֶּבֶד עֹלֹת הַבֶּקֶר, אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתְּמִיד--תַּעֲשׂוּ, אֶת-אֵלֶּה. כד כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לְיוֹם, שְׁבַעַת יָמִים--לָחֶם אֲשֶׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ, לַיהוָה; עַל-עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה, וְנִסְכּוֹ. כה וּבָיִום, הַשְּׁבִיעִי--מִקְרָא-קֹדֶשׁ, יִהְיֶה לָכֶם: כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ. {ס}

כו וּבָיִום הַבְּפוּרִים, בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה--בְּשִׁבְעַתֵיכֶם: מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. כז וְהַקְרִבְתֶּם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ, לַיהוָה--פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם, אֵיל אֶחָד; שְׁבַעַת כְּבָשִׂים, בְּנֵי שָׁנָה. כח וּמִנְחַתְכֶם--סֹלֶת, בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים, לָפָר הָאֶחָד, שְׁנֵי עֶשְׂרִינִים, לְאֵיל הָאֶחָד. כט עֶשְׂרֹן, עֶשְׂרֹן, לְכֶבֶשׂ, הָאֶחָד--לְשִׁבְעַת, הַכְּבָשִׂים. ל שַׁעִיר עִזִּים, אֶחָד, לְכֹפֵר, עֲלֵיכֶם. לא מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד, וּמִנְחַתוֹ--תַּעֲשׂוּ; תְּמִימִם יִהְיוּ-לָכֶם, וְנִסְפִיחֶם. {פ}

פרק א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו

תנ"ך | משנה | תוספתא | תלמוד ירושלמי | תלמוד בבלי | מדרש תנחומא | מסנה תורה לרמב"ם

לדף ראשי מקראנט | מאגר מידע | הפעלות ממוחשבות | קהילת מורים | אחיותופל | עזרה

כל הזכויות בטקסטים הספרותיים כפי שהם מופיעים באתר "ספרות הקודש" הן של [מכון ממרא](#).

קקרחים וקרחי קדש עכ"פ אומר לנו ומהרשו זלה"ה שכל
צחי כלולה ואצ"ע כי י"ס נקי אצ"ע וכ"א כלולה כונה
פעמים עד א"ס וקץ כו"ש צעה"ח ענף הי ויש צו אצ"ע
דפנימיות ואצ"ע דחילו כו"ש ט"ו ט"י פו"ח וא"כ זה הזכור
של ט"ק ויו"ט הוא מן הצ"ע שלו עלמו שכולו נקי קדש
אפילו צ"ע התחתון שלו ר"ל צ"ע דאצ"ע דחילו שלו
וצרה"י צעלמו יוכל לצרר ולאכול ולטלטל בכל העיר כולה

בגדי קודש אשר לאהרון
נו ע"ב

כי כולה נקי רה"י ונקי וצרר אוכל ונתוך אוכל רה"י
וצהקדמות מוהרש"ט זלה"ה הכל ונתוקן שהעל
והתחתון קרח צ"ע צערכו וזו"ן נקי צ"ע ליסקו"ת ויסקו"ת
לאו"א ואו"א לא"א וצזה הכל שלום. עיין צהקדמות כה"ט
וצזה טס פשוט דצרי חנות ו**ישלום**:

עוד טס צדף עי ע"ד ד"ה צמי שאין לו הדס וכ"ו:
כ"צ וכ"ל שיכול לעשות צית קיבול צעלי לולב
ולשזור צ"פ ג' צדי הדס כשר ויהיה לו לכל השנה להקיף
צו ולא להריח צו וכונת הריח יכוין צשאר דצרים של ריח
טוב כיון שהדס הוא מושלש הרמוז להושיך ונקיף חג"ת
צועקה והיינו לקיחת ההדס וע"ז נראה שאין חילוק בין
ישן לחדש וכן **אנ"י** נוהג פה ירושלים עה"ק תוצצ"א
וה"י יתקן הכל צחנות ו**ישלום**:

שם דף ע"א ע"א טהם וכו"ד ווחי א"י: כ"צ ואלד ווחי
כל"ל היינו סר"ל שכל היוע"ו הוא צחי כידוע
וגם יוחי אצ"א היינו יוד היי הכל דא"י ונקי הארה דאצ"א
ודוק צפענה"ח פרק ט"ו ועיין ט"י המלוות ט"י צא דצרי
חנות ו**ישלום**:

שם ע"צ ד"ה: כ"צ וישצוה ציוס הז' ל"ל קודם ויצרך
אלהים פענה"ח דף ל"ח ע"ד ושם הלשון ונתוקן:
שם דף ע"צ ע"א ד"ה (א"ט ל"ע כי למעלה וכו': כ"צ
ולאצ"ח ט"י לע"י ויירי צאה"ה דיודין וכאן איירי
צאה"ה דההין וכן ואלא אח"כ צקי אהצת הי':

שם ע"צ ד"ה ותכוין כי צ' לחמים וכו': כ"צ ודי
לחמים האמלעיים ג"כ הם הוי"ה אחרת שליטת ע"ד
החי ומוטף ותכוין וכו' כ"י:

שם ע"ד ד"ה והמלכוד פעמים הכל וכו': כ"צ עוד
אפשר למנות צ"פ הצל כנ"ל כ"י:

שם צדף ע"ג ע"א ד"ה נר"ן וג' הם צחי נוקצין וכו':
כ"צ ושלשתן מן המלכו הנקי לילה ושלשתם הם וכו'.

שם ד"ה סצ"ני החול הקדישים וכו': כ"צ אומר אציגדון
אלו

ע"ו ע"ו
עשרה
בל סכר
אלדיקים
השמים
זי טווצ
לו ומוטף
טצת:
לשוכו
נו צחול
הרש"ט
התפילה
לאל
הכולל
"ש ד"ק
לכו כ"א
דור של
ה שלא
ס היכן
ס' רסי
וכי יט
הקי כן
יתוקן
כ"צ:
הרצ
התו"מ
היינו
ואקיר
ומגלה
חנות
כ"צ:
ר ק"ק
סתס
זו ע"ג
הנטי

והנה בחטות לילה או לאה נגדלת פכ"פ עם בחי' ישראל ועקב שהוא כל שיפור ז"א כולו וזו לאה כאלו היא ממש בחי' רחל ולכן אז נמתקים הדיינין וז"ס ליל ולילה הנו' בפ' בא בס"ה בפ' ליל שמורים וכו' הוא הלילה הזה כו' והענין הוא כי קודם חטות נקרא לאה ליל אבל אחר חטות לילה או לאה נקרא ליל' והענין הוא כי כיון שהיא נגדלת גם מן החוזה ולמטה שהוא חצי התחתון של ז"א לכן נק' לאה חטות לילה כי לוקחת לאה הנקרא לילה גם בחי' החצי התחתון דז"א :

ובשבת

בהפלת ערבית או עומדים ועקב ורחל פכ"פ כנגד כל נה"י דז"א משא"כ בתפיל' שחרית דחול שאינם רק איזה בגלל וזריהי-ביהוד ואחר הפלת ערבית עולה רחל למעלה בהיכל א' עולה להגדיל' בהיותה עם וזו לאה פכ"פ בכל אורך ז"א שהם ישראל ועקב כמו שהוא אחר חטות לילה בימי החול וענין זה טעם עד חטות לילה **ואח"כ בחטות לילה** לאה עולה למע' בהיכלא דאימא עולה ורחל יורדת פכ"פ בכל אורך ז"א שהוא עם ישראל ועקב. וזוהי יבאר לך כוד עונתן של ת"ח בליל שבת שהוא דוקא אחר חטות לילה וע"ה עונתן בימי החול **אחר חטות לילה** והטעם הוא לפי שקודם חטות לילה אפילו בלילי שבתות ואפי' לנ"ה כאשר הווינו (א) לפי שאז רחל פכ"פ למטה מן החוזה בלבד ומכ"ש בלילי החול קודם חטות לילה שאז יעקב ורחל אב"א ומן החוזה ולמטה אבל אחר חטות לילה הווינו עולה למע' לפי שאז הוא לאה פכ"פ בכל קומת ז"א לנמרי' **ובחטות ליל שבת** שאז גם רחל היא פכ"פ עם כל ז"א לנמרי' וזו היא רחמיים נמורים להיות בחי' רחל וגם שהיא גדולה לנמרי' ולכן הווינו הווינו אפי' לת"ח **ובתפיל' שחרית** אז עולה ז"א עומנו ג' מדרגות שהם נה"י דר"ה וזו גם נוק' עולי' כנגדם ב"א עומנו וכן בכל תפלה ותפלה עולה ג' דרגין כמבואר שם במקומו עד שנמלא כי בתפיל' מוסף אז ז"א הוא עם א"ה ממש כמותם אבל נוק' שהיא הנקרא רחל היא בנה"י דר"ה לבד **בתפיל' דמוסף** עולה בחי' דר"ה **ובלילה מקום כבודו** עולה בחצ"ד דר"ה ואז היא ממש שוה עם ז"א **ובמנוחה דשבת** אז בחי' החצי העליון דז"א שהוא הנקרא בחי' ישראל כנודע הוא לבדו עולה למעלה עם לאה עד מול הי"ג דדיקנא דר"ה ועם א"ה ואח"כ בחוזה של תפיל' המנוחה אז בחי' ישראל וזוהי עולים עד מול העליון הח' **דיקנא דר"ה** ושם הם מדרגותיהם הכל יעקב ורחל הם למטה מהם בלי זיווג ג')

אותם הפסו' של ויתן לך האלהים מטל השמים כו' הכתוב במחזוריים במ"ש בסדר ההבדלה היה טעם מורי ז"ל לאומרם בכל מ"ש צעת שמדביל על הכוס צביתו והנה זכר צוהר בהקדמת דפ' בראשית ענין זה וע"ה : ז' י' **אחר** שאומרים ברכת הלילה לריך האדם לומר ג"פ שלו' עליכם והענין הוא כי הקטרוג הא' שבעולם הוא אשר קטרגה הלבנה באמרה א"ה לב' מלכים להשתמש בכתר א' ולזה אחר .. ברכת הלבנה אנו אומרים' שלום עליכם כו' בלשון תפלה שלא פ' יהי' עוד קטרוג בעולם (ו)

גם דע כי במ"ש קודם חטות לילה אסור להתאבל ולבכו' על החורבן שלא כאותם שטוהגים היפך מזה לומר קינות אחר תפלת ערבית במ"ש וטוהגים טעם לדבריהם מפני שאז נחרב ב"ה צעת מ"ש כנודע. אבל דע לך כי הוא אסור לפי שקדושת שבת נמשכת כל הלילה היא כמ"ש למטה בפ"ה וזריה לזה ענין סעודה ד' ומ"ש פנינה בפ"ה ואפי' בחי' הוסי' נשמה יש המשך קדוש' בליל זה כמ"ש בפ"ה ולא עוד אלא שפילו אחר חטות לילה של מ"ש לא היה מורי ז"ל מרבה בצביה על החורבן וזמר משאר לילו' אף עפ"י שנחרב הבית בליל מ"ש כנו' אלא היה צוכה ומתאבל כפשאר היללות :

בענין

ההבדלה מה שמדבילין בפ"ה מנהג טוב הוא ומורי ז"ל נתן ד' זכובים ללדקה כדי שיניחוהו אנשי הקהל להווי' יין משלו להבדיל עליו צב"ה. גם היה מדליק נר של ששה ומבדק עליו בורא מאורי האש ולא היה מדביל על הנר שבצית רק באבוק' מיוחדת. ודע כי אין להטיל מים בכוס של ההבדלה בשום אופן וכמ"ש בס' ב"י בשם מהר"י גיקועליא ז"ל. ובענין ע"י בשמים תכיון בהם בסוד הריח הכונה שנתבארה אללנו בענין ריח הדם בליל שבת עומנו וע"ה. ואמנם מן אוחס ב' אגודות הדם שיש בלל מונכים מן שבת כנודע חוזה כאשר תקנה אוחס שיהיו בחוכס ג' הדסים משולש' כשרי' ועתה בליל מ"ש צעת ברכת ע"י בשמי' תקנה שלשה הדסים הנו' בידך הם לבדם ותריח בהם ויטו שלשה הדסים אלו קשורים קשר א' ואגודה א' ותכין כי ג' הדסים הם כנגד נר"ן ותכין להשאיר לך כח מן חוס' נר"ן שנתוספו לך בשב' וזה נעשה לך עתה ע"י ג' הדסים האלו והריחך בהם וכבר נודע כי כל פעולו' ליל מ"ש הם כדי להשאיר חלק מן חוס' קדוש' שבת לימי החול הבאים כמ"ש בפ"ה :

ובענין

ברכת בורא מאורי האש היה טעם לכפוף ראשי אלצבעותיו הימנים אל תוך כפו הימנית והגודל מבושה חתיהם ויהיו נכפפים כנגד פניו של האדם המבדק וגם יהיו נכפפים לפני הנר ויהיוס' ד' אלצבעותיו הוא בלא אלצע הגדול הנק' גודל ונק' בואן וסוד כ"ז נח' בס"ה פ' ויקהל וע"ה ומדברי אלה תבין מ"ש שם באותו המאמר בענין כפיפת האלצעות שלא כדברי הטהגני' להסתכ' באחורי האלצעות בהיותם פשוטים בלתי כפופים. גם שלא כאוחס הנוהגים לשים פני האלצעות וקופות כנגד הנר ואח"ך כופפי' אוחס כנגד הנר גם שלא כאוחס הטהגני' לבדוק אוח' כנו' אלא שמהסכ"ב פני הקף כלפי משה כלפי הקרק' ואחורי האלצעות שהוא מקום הליפדינים כלפי מעלה לשמים אלא לריך לזקוף ידך הימנית ואלצעותיך כלפי מעלה ופני האלצעות כנגד פניך ואח"ך הכפוף ראשי אלצעותיך אל תוך הקף ותשאיר אחורי אלצעותיך כנגד מעלה נגד הנר אמנם אלצעותיך יהיו כפופות למטה ע"ג גודל כנו' ויסתכל בצפורניו בלבד ולא בתוך פני האלצע' וכנו' ב"ו פ' ויקהל ובפ' בראשית בדכ"א ע"ה וע"ה :

ענין

קדושת ובל' לזיון עשהנו לומר בליל מ"ש הכו' היא להמשי' הארת עולם האל' אשר בסוד חוס' שבת אל עו' הכרי' כי שם בחי' קדושת ובל' לזיון גואל כמבואר אללנו בסדר תפלת שחרית בימי החול בענין ביאור קדושת ובל' לזיון וכוונתנו היא להמשיך חוס' הקדושה היא צבדיה כדו שתחקייס כל ששת ימי החול עד שבת האחרת ולכן אין קדושה זו לאחרת בלילה אחרת וזאת זו כי אין צדידו כח להמשיך הארת האל' צבדיה אלא בלילה הזו ולא בשאר ימי החול :

ענין

ויהי טעם שטוהגים לומר בכל מ"ש וזוהי יבאר ענין נפלא להמשיך

דגרות וביאורים : (א) הנה נפס"ח פ"ו מטער התפלה ובפס"ח כח"י אשר היו אלל הרב רש"י זוק"ל הוא בסוף תלך ראשון וז"ל לנפ"ד חיים כי זכו דווקא בששה תפלת ערבית אבל אח כ רחל עולה למעלה וזו לאה היא פכ"פ עם ישראל ועקב כמו בחול אחר היות כנ"ל א"כ כמו שפ"ה מותר בחול אחר חטות ג"כ מותר בשבת אחר תפלת ערבית כנ"ל : (ב) א"ש עוד מלאחי בזה הקדמה קטנה והסתמתי להעתיקה פה וז"ל הספרים כו'. עיין פס"ח פ"ו מטער התפלה ד"ה הפרשם שיש בין חול ושבת : (ג) ובלשנ"ד חיים כי אין זה בכל אלילות רק בג"ת דאלילות כי הפשימות שבתן עולה לז"א ונעשית חילוניות אל האמטיות כמבואר אללנו בתפלת חול. פס"ה : (ד) תיבת פ"ב ליתא כפצ"י : (ה) א"ש רחמי' לקחת דרך אבא מארי ז"ל להתהל' מליל מ"ש ואח"כ מהני יוס' ה' דע כי יסן שמיום הא' שבשניעות מתהל' ימי החול לכן רחמי' לבאר בתחלה ענין ליל חו"כ ואח"כ אבאר ענין פ"ה ואח"כ ענין פ"ה ואח"כ ענין שבת עומנו אבל כל מה שבאחר עתה בענין ימי חול לא אבאר רק תלך בטובע אל תפלת קדושת שבת כמו שביארר בשו"ה" וזה יהי' כהפ"ת ליל מ"ש כו' : (ו) עיין ת"ח דף ו' ע"ב :

שחרית לזוה ריח טוב בכל זמן מהזמנים תכין כונה זו ואף אם הוא מיני בשמים אחרים שאינם מין הדם וזה עניינה. והנה סיכוד של כוונה זו מיוסד על ד' תיבות אשה ריח ניחוח לה' אבל סדרן כפי הכוונה זו הוא בזאופן זה ריח ניחוח אשה לה' :

דע כי ענין הריח הוא בחי' הגבוה' המתפשטות למטה שחזר' להתמקק בשרשם בסוד הריח כי הנה מקום ה' גבו' הוא ביה' מקומות כנו' באדרת נשא והם חוטמא פומא דרועין דין אלבען וחוטמא הוא העליון שבכולם וכשהגבו' פומא' ועלות ונכנסות בסוד הריח דרך נקבי החוטם הנה הם עולו' עד כמות הנקרא דעת אשר שם עטרא דגבו' שהיא שורש כל הנה' גבורות כדודע וזה הם מתמקקים שם כדודע כי אין הדינין מתמקקים אלא בשרשם וכמבואר אלגטי בסוד פרה ארומה :

ועתה נבאר פרטי המדריגות שיש בענין הריח כי הלא הריח עלמו קודם הנכנסו תוך החוטם אז הוא בבחי' א' ואז נקרא ריח בלבד והוא ענין הדינין שהוא בחי' האחרים הפשוט' משם אלהים כזה א' אל אלה אלהי ששם בני' ר' ועם ה' אותיו' פשוטות של אלהים ועם י"ג אותיות במילואו הרי הכל בני' ריח וזו מדריגה א'. ואחר כניסתם אל תוך החוטם נק' ניחוח מלשון נחת רוח כי אז מתחילים להתמקק כדודע ענין חרון אף שענינו הוא יליאת הדינין מן החוטם ולחוך בסוד כי אז ישן אף ה' כו' ובסוד ויחר אף ה' בס וילך כנו' באדרת וההיפך בכניסתם אל תוך החוטם כי אז מתמקקים בגבורות ומתקבלים שם ואינם מתפשטות לחוץ לעשות דין בעולם. והנה החוטם יש בו ב' נקבי אף ובהכנס הריח זה אל תוך החוטם מתחלק לב' העליון דרך ב' נקבים והנה ב"פ הכל הוא בני' ניחוח עם ב' הכוללים שלהם ואח"כ עולה הריח מדריגה ג' דרך האמצעי' המלח כי החוטם הוא קו מישור כנגד המלח המלח והנה מוח הדעת הוא ממש עומד כנגד המלח וכמבואר אלגטי בענין נתינת אפר מקלה במלח במקום הנחת תפילין כי שם עומדים הגבורו' אבל המלח עלמו הוא למטה ממקום זה. וזהו טעם היות המלח מקום גילוי הדין כנו' בב' שאידרות כי יש שם כ"ד בתי דינין במלחא בסוד ומלח אשה וזנה כו' ולכן ריח הגבו' עולה עד המלח כי שם ג"כ הוא שרשם כנו' ובהיותו עולה שם נק' בחי' אשה שהיא שם אלהים במילוי יודין שהוא בני' שין ועם ה' אותיותיו הפשוטות ועם השם עלמו הרי הוא בני' אשה". אח"כ עולה הריח מדריגה ד' והוא עד המוחין עלמם ואוחס ב' העליון הנכנסים דרך שני נקבי החוטם שהם בני' ניחוח כנ"ל הנה הם עולים עד המוחין שהם בחי' ד' היות עסמ"ב הנכללים בד' אותיות הויה א' והם סוד חו"ב וב' עשרין דעות חו"ג. והנה אותיות ניחוח הם כמספר אות למד במילואה של ליהו' והויה עלמה הם ד' מוחין הנו' ג)

עוד מלאתי כחוב בשינוי ובאופן אחר וז"ל ניחוח הוא חילוף אלהים באותיות הקודמות והוא אכדט"ם והם בני' ע"ד ועם ב' נקבי האף הרי הם ע"ז כמנין ניחוח. **ליהוה** הנה הלמד מנין ניחוח כאמור למעלה וההויס תמורתה מפל"ן והוא בני' ש' והה' אותיו' ע"ה הם הא' והס' של אשה וסנת פריח הוא לעלות הקדושה מן העשיה ליצירה כל התלקים שגשאריו בעשיה. גם מנהג טוב הוא לקרות בכל ליל שבת אחר ברה"מ כל מים עירובין ויכין אל סוד ע"ב (דיו"ד) י"ו שהם אותיות עירוב וענין אותם הפסוקים שנתכוונו בהם בפרשת בלק כפי שיאמר אותם האדם בקומו בחצות ליל שבת קודם שימשש מיטתו והם ה' אלהי אהה ארוממך אודה שמך כו' אודך על כי נוראו נפלאותי. כו' לא הניחתי מו"ל לנהוג לאומרים וכמעט שהוא מגמגם שאינם מדבריו הוהר עלמו. גם מנהג מו"ל להניח השולחן במקומו בליל שבת והמפה פרושה על השולחן וטוב של הקידוש ושל הבהמ"ו מונח עליו וסיה מניח כל שאר טיפות יין בכוס הוא כו' להשאיר שם ברכת ליל שבת בסוד אסוך שמן הנו' בלישע כנו' בזהר. גם היה משייר בשולחן תחת המפה הפרושה קלת פתיון ופרורין של פת לסיבה הנו' אבל לא לחם שלם משום העורכים לגד שולחן ולא אקרי הכי אלא בלחם שלם :

פזמון סעודה הלילה ובראשי פרקים של הפזמון הנו' נרמו אזי ילחך לוריא בן שלמה לחן מהי יבושר עם :
אסדר בשבחין למיעל גו פתחין דבחקל תפוחין דאיטון קדישין .
זמין לה השתא בפתורא חדתא ובמנרת' טבת' דנהרא על רישין .
ימינא ושמאלא וביינייהו כלה בקישוטין אולא במאנין ולבושין .
יחבק לה בעלה וביסודא דילה דעביד נייחא לה יהא כתיש כתישין .
ציוחין אף עקתין בעלין ושביתין ברם אנפין חרתין ורוחין עם נפשין .
קרו סני ייחי ועל חדא חרתה נהורא לה ימטי וברכאן דנפשין .
קריבו שושבינן עבדו תיקונין לאפשא זינין וזינין עם רחשין .
למעבד נשמתין ורוחין חרתין בחרתין ובחלתין ותלחא שבשין .
יעטורין שבשין לה ומלכא דלעיל' דיתעטר כולה בקדיש קדישין .
רשימין וסתימין בנו כל עלמין ברם עתיק יומין הלא בטיש בעישין יהא רעוא קמיה דהשרי על עמי' דיתענג לשמי' במתיקין ודובשין .
אשו לדרומא מנרתא דסתימא ושלחן עם נהמא בלפונא ארשין .
בחרמא גו כסא ובמדאלי אסא לארוס וארוסה לאתקפא חלשין .
נעטר לון חרתין במילין יקרין בשבשין עטורין דעל גבי חמשין .
שבתין ושבתיקן מסאבין דרחיקין חבילין דמעיקין וכל זיני חרשין .
שיכנתא התעטר בשית נהמי לסטר בזוין תתקטר וזינין דכנישין .
למבלע על רפתא כזיהא וכביעת' חרין יודין נקטא סתימין ופרישין .
כשה ויחא דכיא דטחנין ריחיא דנגדין נחליא בגוה בלחשין .
דלא ניחא ריחין ומילין דנגיזין דליתיהון מתחין עמירין וכבישין .
אעטר ית כלה ברזין דלעילא בנו האי הלולא דעירין קדישין .
אחר הפזמון יקרא כמה פרקי משנה ממשכה שבת ואם תרלה תקרא ח"פ הא' בליל שבת וח' האמצייים בסעודה שחרית וח' אחרונים בסעודה מנחה ותכין כי הם כ"ד פ' כנגד כ"ד קישוטי כלה כדודע אלגטי אבל רוב פעמים מה שהיה נוהג מורי ז"ל הוא לומר ד' פ' הראשו' ממש' שבת בלילה וד' הב' בשחרית וד' פ' הג' במנחה ויכין אל ד' אותיות הויה או אל ד' אותיות אדני"ה א) ואיני זוכר איך שמעתי בזה ממו"ל או אס הם ביה"ס או באדני"ו ולפעמים כשהיה מו"ל טרוד בעסק התורה על השולחן עם בני אדם לא היה קורא רק פ"א בכל סעודה :
ואח"כ תטול ידיך במים אחרונים ואח"כ תאמר הסדר הנהוג אללך בימי החול אחר נטילת מים אחרונים קודם בהמ"ו והם כמה פסוקים נכתבו גבי סעודה החול וע"ש. ואח"כ קודם בהמ"ו דשבת יכיון קודם שיאמר הברכה להויה דע"ב דיו"ד ולמספר כ"ו שלה הפשוט ושניהם בני' ל"ח ו"ס דודי לח ואדום. ואח"כ תברך ברה"מ וכבר נכתב בכוונה בסעודה החול וע"ש. אמנם החילוק שיש עתה בברכה המזון דשבת הוא שתכין ממש ע"ד הכוונה שביארנו בבהמ"ו דחול אבל לריך שתכין עתה כי כללות ד' ברכות של בהמ"ו הם הויה דע"ב דיו"ד. ברכה ראשו' בכללות היא אות יוד במילוי מילייה יוד ויו דלק והם פ' אותיו' כנגד ט' אורות אלו ובחתימת ברכה זו באמרך בא"י הן את הכל תכין כי זאזות הויה היא דע"ב דיו"ד. ברכה ב' בכללותה היא אות ה"י במילוי מילייה ה"י יו"ד ה' אותיות ובבא"י יכין אל ס"ג. ובברכה ג' אל אות ו' כזה ויו יוד ויו והם ט' אורות. ובהויה דחתימת הברכה תכין בהויה דמ"ה דמילוי אלפין. ובברכה ד' ובכללותה היא אות ה' אחרוני' במילוי מילייה כזה ה"י יו"ד והם האורות ובהויה דחתימת הברכה תכין בהויה דב"ן ובתוספת ברכת רגה והחליטו כו' תכין ענין חלילת הנע"ל דנער מטטרון שהוא היצירה כדי לעלות למע' אל הבריאה שהם בחי' לבושי מלכא בימא דשבתא וביו"ט כי ברכה זו היא הג' והיא כנגד י"ז הנק' מטטרון ואנו מתפללים שביום שבת לא יתנהג העולם ע"י שליטת מטטרון כמו בחול אבל יהיה חלוק הנעל כדודע בסוד פ' שלף איש כו' ולא ישלטו עתה בשבת אלא ז"א דאז"י הנקרא איש ע"י סכריאה ג) השולטת בשבת כדודע. ואחר בהמ"ו תחזור לתקת ב' אגודות של הדם בב' יודין ותתברס יחד בכוונה הניל ותאמר זכור ושמור בדבור אחר נאמרו ואח"כ תברך ברכת ע"י בשמים ותריח :

ונבאר כוונת הריח אשר יעדנו לעיל לכתוב ביאורו בכאן וכוונה זו איננה פרטיה לזמן הזה אבל בכל פעם

הגרות וביאורים : א) א"ת נראה שלא הי' מקטיר על ההלמה דמ"ס שבת. או אפשר שהיה משלימן וולת עת הסעודה : ב) ככת"ו הנוסח הנקרא איש שולם הכריאה השולטת : ג) א"ס אות ל' חסידה ב' ממנין ניחוח ואם נאמר שיוכלמו בשל אותיות מ"ד של מילוי למד וזה נשלמו הד' מדריגות שהם ריח. ניחוח. אשה. לך' וזהו נמתקו תכלית המיתוק הנאות להם והמטטרך. עוד אפשר למנות כ"פ הכל כמש"ל :

שלהם שהיא בחי' העולמו' כנודע אבל עתה הוא בחי' הפנימיות שהיא בחי' הגשמי' כנודע. ונמצא כי עתה נעשין לה מוחין מן הנה"י דו"א מבחי' הפנימיות שבחסד כנו' ובבחי' זו נקרא עתה חקל תפוחין קדישין בסוד המוחין הנק' קדש הנעשים לה מבחי' הנה"י הנק' בחי' חקל' שהוא סוד השדה וכל בחי' שדה הוא בנה"י כנ"ל בדרכים שקדמו כי כשעולים הנה"י למעלה נשאר מקומם בחי' שדה של זריעה כנ"ל. ולכן תכין כי בזה הויכולו יש בו ל"ה תיבות כנגד ל"ב נתיבות וכנגד ג' שביעי שהם סוד נה"י דו"א שנעשו לה עתה משם מוחין מבחי' פנימיות כנו'. ודע כי ביחס השבת כל הספי' נקרא כשיעיות מסתרא דליה אמנם ג"פ שביעי שבו הויכולו הם בנה"י ו' ואחר כך בויכולו הב' יהיו בחגי' ואח"כ בויכולו הג' יהיו בחגי' ד' כמ"ש במקומו בע"ה:

ויכולו שאחר העמידה שחזר ואומר הש"ן תכין כי עתה נכנסין בזה"א ג' פרקי' קדמאים דל' דללס דו"א מד' א' וזהו בענין ז"א. ובענין טוק' תכין כי עתה מאירים חגי' דו"א במוחין דילה ומאורות האלו נעשין המוחין שלה עתה. וכבר ביארנו לעיל כי החגי' מלוכבים טוך הנה"י וכולם יחד עומדות במקום א' שהוא במקום ג' אמצעיות וא"כ נמצא כי הטוק' איינה עולה עתה ממש בחגי' אבל עכ"ז היא מקבלת הארבע מהם במוחין שלה וא"כ ג"פ שביעי שיש בזה הויכולו תכין שהם בחגי' דו"א ונמצא כי ויכולו הא' שקבלו מן נה"י סיפה נקרא רחל חקל ועתה שמקבל' מן חגי' נק' חקל תפוחין כי ג' אבות נק' תפוחין דאית בהון מורר סומק וירוק כנודע. עוד מלאחי דרום אחר קרוב אל הנו' בענין ג"פ ויכולו לביל שבת:

הנה בויכולו הא' של העמידה עולים חגי' דו"א שהם ג"פ שביעי הנו' בויכולו וכללים בחגי' ד' חגי' עולים בל' דללס דו"א וחגי' דבריאה עולים בנה"י דו"א דא"י וכן כל המדרגות שהחתיים עולים על הסדר הזה עד שנמצא שעולים נה"י דעשיה במקום חגי' של העשי' ומקום הנה"י נשאר חלל ופנוי כנ"ל בסוד מחללי' מות יומת אח"ך בויכולו הב' שאחר העמידה לריכ' המל' דא"י לעלות בחגי' דא"י כדי לקבל הארבע מהמוחין שלה אשר הם בחגי' ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י הנקרא מדת לילה לפי שהם המדה של שיעור קומת המל' הנקרא לילה אבל חגי' נקרא מדת יום וחזר ענין זה:

והנה עתה לביל שבת אינה יכולה לעלות במדת יום ולכן נשארת במקומה בנה"י שהם מדת לילה והארה של המוחין שלה העומדים בחגי' יורדת למטה עד המוחין שלה אבל היא אינה עולה. וז"ס ברכת מעין ז' של ליל שבת והוא כי נודע כי כל חזרת העמידה רש"ן היא בחגי' ולכן בשחרית דימי החול שהיא עולה ממש בחגי' הנקרא' מדת יום לכן יש חזרת העמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמנם עכ"ז יורדת הארבע ממש אליה לכן היא חזרת מעין ז' ולא גמורה בז' ממש אח"ך בויכולו הג' של הקדוש מקבלת הארבע מני' דו"א ע"ד הגו' בחגי' וז"ס מה שצריך לקבל הכוס בז' ידיו מציבואר אלטו וע"ש:

כוונת הקדוש שאחר העמידה תכין ממש ע"ד ב' הקדושים הא' כי המ"ב הא' שבו הוא בסוד איהיה יו"א אלא שמילוי הוא בסוד ס"ג כוס אלף ה"י יו"ד ה"י יו"ד ה"י והנה הוא בני' יתקן ואמנם מ"ב הב' לא קבלתו ממורי ז'ל ואחר כך תאמר מזורר לדוד ה' רועי כו'. כונת הקדוש האחרון תכין בז' ע"ד כל ג' הקדושי' הג"ל אבל יהיה מילואו בסוד ע"ב כזה אלף ה' יוד ה' יוד ה' יוד והנה הוא בני' רי"ח ותכין כי עם ל' אותיות שיש בברכו את ה' המבורך ובברוך ה' המבורך והם יו"ד יו"ד יו"ד הכל רמ"ח כמנין אברהם ואל תמנה אותיו לעולם ועד כי הם יתיריים על החשבון הנו' גם המבורך מלא בואו. והנה אם שכחת לקבל תוס' חלק הרוח דקדושת שבת בברכו הא' או אם לא שמעת אותו תכין עתה בזה הברכו האחרון לקבל בידך תוס' הרוח ותוס' הגשמה לפי שאם לא קבלת תוס' הרוח בברכו הא' א"א שתקבל תוס' הגשמה בפרוסם סוכת שלום כנ"ל ולכן עתה תכין לקבל ב' בידך. תוס' הרוח והגשמה. **אח"כ תלך לבינת** ובכניסתך לבינת תאמר בקויר ובשמחה יתירה שבת שלום כי הוא כחוקן המקבל את הכלים בשמחה גדולה ובס' פנים יפות ואם אמך קיימת בחיים חיותה

בק"ש דשחרית דחול במלת ועד דבשכמל"ו וע"ש. ואח"כ נעשין לה ג' מוחין שבה הנק' מב"ד מבחי' נה"י דו"א שהם ג' ברכו' אחרוני' והם רלה ומודים ושים שלום והם סוד ג' אותיות יה"ו בשלשה השמות היוצאים מהם כנ"ל. ונמצא כי שלשה ראשונות הם נלח הוד יסוד דלימא הנעשים מוחין בזה"א וג' אחרונות הם נה"י דו"א הנעשים ג' מוחין בטוקב' וחזר כלל זה בכל ההפלו' ואפי' בחפי' ימי החול ואמנם לריך שדע כי כפי מליחות הפלה כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפי' שוות בסדר אחד. והגני מבאר לך סדר הפ' ערביית דליל שבת ושאר התפי' יתבאר כל אחד ואחד במקומו. הנה בחפי' ערביית דליל שבת ג' ברכותיה הראשונ' הם נה"י דדוכורא ששם יורד הו"א ה' וג' ברכותיה האחרונות רלה ומודים ושים שלום הם ג' כי שם עולה הטוק' ועשין ג' מוחין מנה"י ענמם הגז"ל שהם ג' ברכות ראשונות:

כוונת תיקון סדר ישמחו במלכותך כו' הנאמר עוד בשלשה חפי' אבל לא בהפלת המנחה. עוד אודיעך ענין ח' סדר ישמחו במלכו' כו' הנאמר בג' חפי' שתיקנו לאומרו בג' חפילות דיום שבת בערביית ושחרית ומוסף ובהפלת המנחה לא נחלק לאומרו וטעם הדבר הוא כמש"ל כי כל עליות שיש בכל הפל' דשבת הם כדי לקשר ז"ן יחד והוא כי בחפל' ערביית דליל שבת העליה ההיא היא כדי לקשר הטוק' עם ז"א ולהעלות בג' אחרו' שבו ובחפל' שחרית דשבת בלחם ובחזרה וכן בחפלת מוסף ובחזר' כל אותם החפל' הם כדי להעלו' את הטוק' שתהיה שוה בשוה עם ז"א כמ"ש במקומו כי בחזרת הפלת מוסף נמצא' ז"ן שוין בקומת' ועומדים במקום או"א ולכן בכל חפי' מאלו החפי' הנו' אלו אומרו' ישמחו במלכותך לרמוז כי כוונתינו בחפי' האלו היא להעלות המל' למעלה כדי שיטמח בה ז"א בעלה וגם אהנו בניה עם בני' שומרי השבת ג' אבל בחפי' מנחה דשבת כוונתינו להרחיק הו"א מן טוק' ולהעלו' את ז"א בדיקנא דא"א כמ"ש במקומו ויק' נשאר' למטה מרוחקת ממנו ולכן לא שייך ההם לומר ישמחו במל' כי הרי אז המל' מתרחקת מו"א ובעלה השמחה היא כחותה הפלה דמנחה ד' **כוונת** אתה קדשת כו' והיא ברכה אמצעי' דחפילת ערביית דליל שבת ענינה הוא כי נודע שבלי שבת נעשית בחי' מוחין אל המל'. ונודע כי כל בחי' מוחין הם מדת החכמה הנקרא' קדש והו' אומרו אתה קדשת את יום השביעי כו'. ענין העמידה של חפילת ערביית תכין כי עד עתה היטה המל' בחי' נקודה קטנה תחת היסוד פכ"פ ועתה נגדל' היא ונעש' פר' בכל אורך נה"י דו"א אשר נסתלקו ועמדו ועלו למע' יחד עם ג' אמצעיו' דו"א ונמצא כי תכלית ההפלה של העמידה הזו היא לטורך רחל שדדווג עם יעקב:

ונבאר עתה ויטלו שתיקנו לאומרו בתוך העמידה ואל' אחר העמידה ואל' על השלחן בסדר הקידוש. הנה נודע כי ג"פ אומרים ויכולו לביל שבת א' בתוך העמידה כו' כנ"ל נודע הוא כי בכל פעם שאומר ויכולו יש בו ג' אלהים וג"פ שביעי כנו' בזוהר פ' בראשית. ונבאר עתה זה הויכולו שבחך העמידה הנה ג"פ שביעי הם בחי' נה"י דו"א אשר עתה עולה עד שם המלכו' רחל ומודוונת עם יעקב. ואמנם אף כי בקבלת שבת עלתה עד נה"י דו"א אבל הענין הוא זהו ובו יתבאר ענין קריאת המל' בשם חקל תפוחין קדישין מה ענינו והוא. כי הנה בקב"ש בשדה אז נה"י דו"א עלו למעלה ושאר המקום פנוי וחלל במקומו' ונמצא כי במקום אשר עומדים עתה האורות הנה"י ענמם נק' עיר ובתים וישבו ובאותו מקום החלל והפנוי נק' שדה שהוא בלשון תרגום חקל כי נסתלק משם היסוד והאורות אבל אינו מדבר שם ח"ו אבל הוא שדה ראוי לזריע' ונק' מק' תחום שבת כמבוא' באורך לעיל בכל הדרוש' שקדמו ומה שהוא מתחת למק' זה האו' הפנוי שהוא למטה מכל העולם הוא שם נקרא בחי' מדבר שם מדור הקל' שאין בו יסוד וגם אינו ראוי לזריעה ה' כדמיון השדה הראוי לזריעה יען הוא מוכן וראוי לקבל בו הקדושה העליונה שנסתלק' ממש ואש"פ שלעיל ביארנו כי ג' מלות חקל תפוחין קדישין הם ג' בחי' עכ"ז אף בהיותה המל' במקום' שהיא במקום הפנוי שהי' בזההה בחפי' נה"י דו"א עכ"ז גם אז היתה המל' נקרא חקל תפוחין קדישין לפי שכל בחי' קדש הוא בסוד מוחין כי כל קדש הוא בתחמה אבל החילוק הוא כי אז בקבלת שבת היתה בחי' החי'ו'

בקול רם

הגרות וביאורים: א) פ' יעקב הנקרא ז"א: ב) א"ש כך מלאכי ולא עוד: ג) וזהו שמרי שבת שאנו בני ישראל משתירים הוונג מחול בשבת. פס"ח: ד) א"ש אולי חסני שכתפלת המנחה מהו ג' הראשונים והם יוסף ומשה ודוד ולכן אין אלו מוכיחים בהפלת המנחה ההתחלה. ולכן במקום ישמחו אלו אומרים נקדקך ג' פעמים כנלע"ד: ה) אבל מקום הפנוי הוא כדמיון השדה כמ"ו: ו) פ' הם בנה"י מסייעת דילה וכלית העמות שבסוף הסדר גרם לעיל בשורה הקדמות נקרא שביעית מסתרא דילה כו': ז) פ' בברכ' את ד' המבורך יש יו"א אותיות ובברוך ד' כו' יש יו"ד פ"ה ל"ה. פס"ח פ"ו משער השבת: ח) יחיה

די אמו = חגיית
גם ימין וגם שמאל
נחיי - רגליים

ליל שבת עניינו ל' (=חגיית)
ומחר יקבל ס'

די אמו עשו כלי דמיי' ביסוד דנקי'
די ארץ עשו כלי דמיי' דאמו

חיותה חלק ומגשוק יריה **והרמז** בזה הוא כי בן ז'א נושק די
אמו בכל ליל שבת. וסוד פטעין הוא כי הנה בימי החול אין לז'א
רק בחי' מוחין פנימים מבחי' נה"י דתבו' והס סוד ל' דללס דתבו'
(א) אבל עתה בלילי שבת נכנסין בז'א בחי' המו' המקיפין שהס
סוד ל' דללס דתבו' שהס בחי' ג' אמלעיו' הגי' דילה אשר הס
ב' הזרועות והידיים שלה והוא עולה עמה עד שם **ונושק אותה**.
והוא יואחז לברן נבאר ענין הנשיקה שנוהגים לנשק ע"ג הידיים
מה ענין זה **ד' ע' כ'י הגבו'** הס הנקרא מנלפ"ך והס עומדי'. ביסוד של
הנקבה . וחמנט שורש מ'אחותה הא' הוא יב' בזה' אלצבט יד
שמאל' כי ה' אלצבט יד ימין הס חסדים ושורש כל הגבורות
האלו הוא למעלה בזה' מולאות הפס והס ח'ך ולשון גריון וספה
ושוים עבה כ"ב אוחיו' אחע"ס בומ"ף כו' והנה ג' חלוק' עבה
הס ד' אוחיו' והס אחע"ס בומ"ף גיב"ק יב' חלוק' עבה הס ה'
אוחיו' והס דפליג'ט וסס"ך והס סוד ה' חסדים וה"ג וכאשר
הארס נושק בפיו ע"ג אלצבט' ה'ד גורס להשפיט ולהסיר משרש'

אשר שם עבה אל ה'ה' אלצבט'. ואמנט סדר הנשיקה הוא שהקטן
נושק יד גדול והכוונה היא כיון שהקטן בא להסברך מן הגדול
לכן נריך שבת' יגרוס הקטן ביסוס ומיחוק גבו' הגדול הזה
ע"י הנשיקה כג' ועי"כ מתעורר אח"ך הרחמים של הגדול המברך
אח הקטן. **ג' נבאר ענין** נשיקה מה ענינה למעלה כי הנה בזמן
הגלות שחן הוונ שלס אז אין ז'א יכול להזדווג עם נוק' בבחי'
היסוד עבה אשר שם מקום דמנלפ"ך ה' נבו' שלה אמנט הוא נחית
מדרכה דיל' לתחא ונושק ידי המלכות להמתיק את הגבו' אשר
בזה' אלצבטויה ובאמלעיו' ידים אלו מזדווג עמה ומשס היא
מעלת לו מ"ג (ג) אשר הוא נריך אליהם בסוד אור החורר אבל
בהיות המלכות למעלה צבינה בסוד ד' על ז' כודע אז היא
יורדת וטשקת את ידו ע"ד הנו' :

אח"כ יד) תעמוד מעומד בשלחן המסודר לפניך ותעמוד
במקומך אשר תשב בו ואמור בפ"ך דא היא סעודת'
דחקל תפוחין קדישין. והענין הוא במש"ל כי בקבלת שבת בשדה
שקבל' הארת הנה"י דז"א במוחין דילה אז נקר' חק"ל ואח"ך בויכולו
הב' שאחר העמידה קבלה הארת ג' אמלעיו' חב"ת דז"א בנ' מוחין
שלה ואז נקר' חקל תפוחין בסוד ג' אבות הנקר' תפוחין כג"ל .
ועתה בענין הקידוש הזה בויכולו ה' הנה היא מקבלת הארה בנ'.
מוחין שלס גם מג"ר חב"ד דז"א ולכן עתה נקר' באמת חקל תפוחין
קדישין בסוד ג' מוחין דז"א הנקר' קדש באמת והס המאיריס בנ'
מוחין דילה עתה (בו) וגמאל כי עתה בזה' הסעודה של הלילה כיון
שהיא מקבלת מג' מוחין דריש"א דז"א אשר בסיומס הוא הפה
דז"א וגמאלה המלכות נזנית ואוכלת ממה שבתוך פיו דז"א ועס
היות שהיא עומד' עדיין למטה צנה"י דז"א עכ"ז משס מלמעלה
יורדת אלי' ההארה והמוון הזה ולכן נקר' סעודתא דמטרוניחא
כי היא האוכלת הסעודה הזו והניזוגת מתוך פיו דז"א :

ענין הג' סעודות דשבת . ואמנט ענין הג' סעודות דשבת
אבארס לך עתה דרך כלל. דע כי ענין הסעוד' והאכיל'ו
האלו הס סוד גדול ויתבאר לך ממה שהודעתך כי כל בחי' זיווג
נזכרו בסוד אכילה בסוד אכלה ומתחה פיה בו בחי' זיווג
הפליון אשר בתוך הפה כמבואר אללנו בהקדמ' בואר אדרת
האיונו. והנה בליל שבת מזדווגת המלכו' זיווג עליון בתוך פיה
מינה וסס בסוד הלשון עבה שהוא יסוד המכריע בין הגרון לחיך
שהס חו"ב עבה ומאכילה זו אנו אוכלים וניזונים בסעודת ליל
שבת. ובסעודת שחרית דשבת אז ז'א ג' מזדווג זיווג עליון בתוך פיו
מיניה ובי' ע"ד הנו' ומשס אנו אוכלים בסעודה התיא'. ובסעוד'
המתנה אז ז'א עתיקא קדישא מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה

וביה ע"ד הנו' ומשס אנו אוכלים וניזונים בסעודה התיא'. והנה
ענין אכילה הסעודה ומחינתה (ד) ע"י ל"ב שיניים שבה האדם
נבאר בסעוד' החול וע"ס. אח"כ תקוף השלחן פ"א דרך ל' ימין
בשתיקה אבל מה שכתובין הוא זה כי בתפי' העמידה עלתה המלכו'
בנה"י דז"א כג"ל וזה היה בבחי' א"פ שלהם ועתה תכיון להתמך

אליה בחי' אור המקיף דנה"י דז"א אשר בויכולו הא' קבלה
מא"פ שלהם כדוגמ' קבלת שבת בשדה שבתחילה בשדה עלתה
בחי' ענינו' נה"י דז"א אלא שסיה בבחי' אר"פ של החי' ענינו' הוא
ואח"כ באתה לבית (ה) והקפת השלחן לשמך אור המקיף של
החי' ענינו' הנה"י (ו) ואח"כ תקף בידך ב' אגודות הרס וכמ"ס רז"ל
במ' שבת פ' כמה מדליקין על ההוא גברא דרשי' פני' תרין
מדלגי אסא ורואו רשב"ז ור"א בנו בלאחס מן המערה ואמרו
חזי כמה ישראל זירין במצות כו' וקחס בין ב' ידיך ימנית
ושמאלית ותחברס יחד ותברך עליהם בורא עלי בשמים ואח"כ
תריח בסס. (ז) ואח"כ תחזור להקיף בהס את השלחן פ"ב בשתיק'
ותכוון עתה להמשיך אל המל' הארת אור המקיף של בחינת
חג"ת ג' אמלעיו' דז"א אשר בויכולו הב' האירו במוחין שלה
אלא שסיה מבחי' אור הפנימי עבהס גמח' פנימי' חב"ת ממש
שהס בחי' הנשמות כודע. ועתה היא בחי' אור המקיף שלהם
מבחי' פנימיות חג"ת ממש שהס בחי' הנשמות ומשס מאירין
עתה במוחין שלה ולכן הקפה הואת הב' היא בזהס כי הסדס
רומז בנ' האבות כודע. והס סוד חג"ת דז"א מבחי' אור המקי'
כנו' ואמנט הכוונה שכתובין בעת שתרית בב' אגודות הסדס
תתבאר למטה אחר ענין דסודות דסעודה הלילה וע"כ פ' סס
נבאר כוונתו. ואמנט היות' ב' אגודות הוא לרמוז אל ז'ין (ה)
ולכן אחר שתרית בהס תאמר חיבך זכור ושמור בדיבור אחד
נאמרו לרמוז סוד ז'ין המתחברים יחד ונק' זכור ושמור כנו'
במס' שבת שטעס ב' אגודות הס א' כנגד זכור וא' כנגד שמור.
ודע כי פעס אחר שמעתי ממורי ז"ל כוונה אחרת וזו היא . כי
בהקפה הא' תכיון כנגד אור המקיף של חג"ת דז"א המאיר באור
מקוף דנה"י ובהקפה ב' תכיון כנגד אר' מקיף דחב"ד א' הראש'
דז"א המאיר באור המקיף דנה"י והא' נראה יותר (ט) עיקר :
דרושא' בענין הקידוש וז"ל אח"כ תאמר הקידוש מעומד יא'
וענין הקידוש הוא להמשיך אר"פ מג"ר יב'
דז"א אל נוק' שהיא תאכל סעודת' משס ולכן נקרא קידוש לפי
שהארה זו היא מבחי' מוחין עלמן דז"א הנק' קדש כודע כי
כל בחי' מוחין נק' קדש בסוד הסכמה ופכרט מוחין דז"א. ואמנט
היס נריך עתה להקיף השלחן פ"א א' להמשיך בחי' אור המקי'
דמוחין דז"א אל נוק' כי בסוד הקידוש לא האיר בה רק אר"פ
שלהם בלבד כנו' אבל להיותו אור מקיף עליו עליון מאד כי הוא
מקיף אל המוחין עליליון דז"א לכן אינו נעשה על ידינו אמנט מאליו
נעשה המשכת האור ההוא והנה המשכת א"פ הוה דמוחין דז"א
אל נוק' נעשה בב' הכנות הא' בסוד המעשה שהוא לקיחת כוס
היין בידך צנוטה הידועה שגבאר בעזרת השס יתברך וזוה
נמשך אליה אר"פ במוחין שלה. והב' הוא בסוד הדיבור שהוא
אמירת הקידוש ויכולו שהוא הכל ודיבור היואל מפי עליון דז"א
וכודע כי כל הכל הפה הוא בחי' א"מ וע"י הכנת הדיבור נעשה אר'
המקיף אל מוחין דנוק' אבל אינו נמשך מאור המקיף דמו' דז"א כי
זה א"א לעשות ע"י אלא מאליו וכנ"ל. אבל הענין הוא כי מאור
הפנימי דמוחין דז"א אנו ממשיכין א"פ וא"מ אל נוק' במוחין שלה
וכזכר הקדמה שנתבאר לעיל כי הנוקב' איננה עומדת רק צנה"י
דז"א בלבד אבל בהיותה שם למטה היא מקבל' הארת ז"א אף
מג' מוחין שלו ע"ד הנו' וזכור ואל תשכח. והנה מבאר לך ב'
הכנות הנו' ונתחיל בענין הכנת (א) שמעשה בתחיל' תקבל הפוס
מוולת' בשתי ידיך משתי ידיו אל שתי ידיך ותחזיקוהו בבחי' בב'
ידיך גם שניהם ותכיון אל מ"ש עתה והוא שכתובין להמשיך יד'
מא"פ דמוחין דז"א א"פ אל מוחין דנוקבא כג"ל. ותכיון כי אתה
בחי' ז"א עלמו והכוס אשר בידך הוא המל' אשר התחלת ראש
שלה היא כנגד החוזה שלך ומתפשטת משס ולמטה כנו' ובתחילה
תכיון כי ג' ידים הס יד הגדולה היא צימינאל ויד החוקה בשמאלא
ויד רמה באמלעיותיה שהס סוד חב"ד נמשכין מוז"א אל נוקב' ותכיון
כי ג' הידיס אלו הס סוד ג' שמות י"ה י"ה פשוטים כודע
כי כל מוחין דנוקבא הס משס י"ה ותכיון כי ג"פ י"ה הס כג'
מ"ה

גבורות וביאורים: (א) היא נגד החוזה. פ"ח: (ב) ס"א ומשס היא מעלה אלו מ"ג וכן הוא כנח"י: (ג) חו"ת דף י"ד פ"א ודק"ד פ"ב ד"ה ומס"י: (ד)
ל"ב ח"ת תיחא אס יב ברורין שבת שהוא אב מלכיה. אחר ששון עיין בס' אחת לישקב דק"ב שחלה ז' (ה) תיבת הכנסת ליתא ככ"י:
(ו) ח"ת מסיפק' אנו במס' שחן לו הסס חס יפשה הקפה שניה זאת יגבל בצרכיה הרינו לא לתפוקא לי' שיכיר כי היטוהו להשלים הברכות שבת בריח וז"ע: (ז) סוד
לעת הריח מיוסדת כפסוק ריה ניחוח וכו' ח"ת ז"ל שהוא פסוק עולת תמיד העשיה כבר סונו לריח ניחוח אשה לר': (ח) ח"ת ז"ל ונע"ד ישקב ורחל שתקבלים
מן גמ"ת הסס אבל כשאר הסעודות יכיון וז"ן: (ט) וכפ"ע כוחכ שני הכוונות ואינו מכריע: (י) ספ"ת פט"ו משער השבת: (יא) ז"ל ספ"ת כפ"ד משבת מורי
ד"ל היה טובה לומר הקידושין דשבת וז"ע משער ואח"כ יושב ופועס מן הכוס של קידוש והיה יתנה להשאר משס יין בכוס הקידוש וככוס כנח"ו בסוד אסף
שמן להשאר צרכה עכ"ל: (יב) ח"ת דע סוד גדול כי גם טובה לו לז"ע אלא שיש קנה שנינו ואשוררך עליהם: (יג) כנח"י ליתא מלת הכנת: (יד) להמשיך המוחין
מג"ר דז"א לנהבא. פ"ח:

שמן ח'ג דרוש קבלת שבת פ"י עד ש' הכו' ופרי עין חיים ששון פ"ו

אומרים ישמח משה כליל ש"ק דק ביום והוא שביים שם רמז לז"ח הנקרא משה המקבל מוהין עליונים מוה"ה ע"ל: וזהו נאמר ביום וזה כל לה יב"ו כומו ג"כ מתנת התקן של משה רביה מדימונה וזה נראה שרבינו נאמר תיקו"ה וה' ומדוקה ב: שני פטור כמו שכתבנו והוא שכתב לקמן בדיוט ענין הפלג שחרית של שבת וז"ל ישמח משה וכו' כבר נאבאר ענין ב'אור המילוח הא"י למעלה בקבוצת שבת בשדה כפ"י מזמור ס"ד ליום השבת וע"ס כיטב גם הכוין כינה לחמת והיא זאה כי משה הוא בתי' וז"ל אשר עד עשה כל הארות שקיבל היה משלו שכתב בתי' המקיפי' דלגם דור"ה [פ"י יסו"ה] סכננסו בו בפטימיותו ולכן אין לי בזה שמה יתירה אבל עשה אשר עלה במקום אי"ה עלתם כנז"ל אין זי מחלקו רק מהנהג גמורה הדעה ולכן הוא עשה שח במחנה זו שנתנו לו לחלקו והיו ישמח משה במחנה הלך וביאר כי שמה זו הניעה לו עשה ביום השבת וכו' וע"ס: (כב) **ש"ס** כי אע"פ שהפקיד השי"ת בידו פקדון חלקם של ישראל הנה עשה ביום השבת הוא עבד נאמן להחזיר הפקדון לבעליו והם ישראל ע"כ ול"ל דה"ך משה רבינו מהוזה נהם לישראל בלא רענו של מקום דל"ה אין זה רענו ה"ך הוא נקרא עבד נאמן שהיו פקדון הוא שמסר לו הקב"ה בידו והקב"ה הוא בעליו וגא' ישראל דל"ה בעל הנחמה חזר בו במהנהגו ונחנו לאחר דפקדון י"ב לו רשית להחזירו לראשון והרב אבינודור הקשה ומובא דבריו לקמן בליה העטיית ז"ל נח ידעתי מה רבותי דמרת"ה בזה יוחר מכל אדם שכן דרך של בני אדם להחזיר הפקדון לבעליו ולא נהסדו ח"ו ישראל בזה עכ"ל וע"ד ח"ן זה תימא דרבינו כבר ביאר רבינו' לפ"ל שכתב דהיו הימר כיון ש"ה לא חתלה והם השא"י בעלל ובעצום הדתי הם שני אי"ב גם עשה השכר הם שנהם בידו יע"ס וא"ן זה נמלא בכל אדם וכו' מי ש"ס בידו מנה אינו רואה מאחים וזה כפייתו ולא באיבור ובשנתנו לישראל והוא נדיב לב אין נך מעלה ונדונה מו כי עבד נאמן הוא ועובר על מדותיו ולא ע"ד אלא ש"ד כלל ע"ס ועמו כמה רבנות נשמה לדיק' אחרים אשר עב"כ ב"ה כפ"י בתי' הו יורד ומעלה הם הנשמות של החחחונים של המתים ושל החיים כל אולם שא"י יב"ה לעלית מעלמן כנז' לקמן וזהו להם חלקם בחיים מוכי ש"הו בל"הם כפ"י וזה דוקא לנחות כלה"ים לז' ולא השבטים גמורים אשר נח' כהדור בחציבה כנז"ל [ג"ל בשבט ווי' אשר לא חטאו כנגל כנז' כפ"י ובמד"ד פ"י כי תשא מא"ה מקום בל' להם הוספה שבת הם הוא מן המא"ל כמו משה שחזר לו הארות או פ"י משה עלמו דראש שבטי ישראל הוא ולק"ש"א רה"ש"ה נראה לע"ד נהר"ך דמשרע"ה מכיון שהפך כוח לזכות הם רב"ם ולקח את עלו עונד הוא בחפ"ל להחזיר הפקדון שנתן לו הקב"ה לשר"ל דה"ן משרע"ה עשה דבר כנח רשיתו כל הקב"ה ואם עושה בלא רשיתו מופטע לו שהקב"ה מסכים על ידו וז"ל תישל ביראת אלדים :

א"ך עדין ז"ל מתי הוא זה הם בכל ערב ש"ק אל החיים דוקא אשר הם בכל דור ודור או אפי' אל המתים אל כל מתי מדבר אשר כבר מתו ואם כבר מתו חלקם כבר וכו' כש"כ ועי"ן לקמן בהמוך שמרע"ה הוא משחל בזריות גדול לעלם כל הנשמות של החחחונים של המתים ושל החיים וכו' וזדל"ה שנתן להם חלקם . **מ"ש** גם חנך בלתימות למשה רמז אל חיקון הנשמות כבאות מן הכלל המהגלגל במשך גזודע ע"כ עי"ן בשע"ה הנדמה באופן אחר ז"ל גם חותיות למשה רמז לחיקון נשמת הכלל המהגלגל במשה ע"כ ועי"ן בשער הגלגולים כפ"י ובק"י הפס"ו דהכלל נאכלגלל במשה . **מ"ש** כי ש"ס בן מ"ב דל"ה הוא מ"ב לחיות דהוי"ה דמ"ה אלפ"ן ע"כ וכן כתב בש"ח שמו"פ פ"ז ועי"ן ש"ס מ"ב אחר בל"ה והוא מלוחיות הוי"ה דמ"הו יוד"ן פ"ז וכן הוא בשער הכוונות לע"ל דרוש ויחי נועם וכו' דרוש קדים לפ"ל יע"ס ולא ידעתי למה נקט רבינו כאן בשלח הכ"י כקב"ש פ"י שם מ"ב דמ"ה וי"ל להיות מבתי' דל"ה

המחשבת אל"ה שהיא מו"ק דל"ה ידים לעלם ו"ק דכ"ה' חכ"ה כחכ"ד וכו' כה"ל הכל כנ"ד ח"ן בו שם ידים מלמעלה נעלם ועי"ן נקמן ובסודו במיתח מזמור ס"ד וכו' במילה טוב לזכות נכ' ולזה הוא בשם מ"ב דמ"ה שהיא ז"ל ו"ק דל"ה . **מ"ש** וזודע ענין לדיק ורע לו ורעט וטוב לו וכו' כנז' בזהר ובח"ק"ים כנז' [במש' ברטח ד"ן] ולע"ד מ"ס כי בפנות נשעים הוא כסוד רעט וטוב לו וכיול"ה וכו' לה נתישב לי פירושו ובס' פע"ה ש' שבת פ"ה ליחא כל זה מהיכח וזודע ענין לדיק ורע וכו' כד סינח וכיול"ה בזה יע"ס ואפשר שר"ל רעט וטוב לו בעינ"ה כז' ורע לו לטו"ב דל"ן להם מניחה חפ"י ביום השבת וזה כך ה'דיקים ופשוט וכן שמעתי מה"י ובנשמות הרשעים עלמם לה כונס ש"ם כנז' : **מ"ש** גם י"ס ענין לנטול דנאמקן בל"ה וגם זה נרמז וכו' מ"לח בל"ה לית"ה בשע"ה שם פ"ח [ע"י כוונת הטעיות מילת חו"ה פי' אופן אחר וע"ס נפ"י : (כג) **ש"ס** ונדע כי בחוץ אוחס השעיות מהנכ"ס חו"ה וגם ז"ל כמ"ש פ"ב נהבחר בבית כ"ס מאמרי רש"י בל"ד"ר ובפ"ח ש"ג פ"ב ופ"ה וכלל א' :

(כד) **ש"ס** ונדע כי א"ה הם סוד יום השבת כנז' כסוד ובמרתם הם השבת כי קדש הוא ע"כ לק"ו"ה ג' בל"ך . (כה) **ש"ס** ומל"ה כי אלו השערות הם כדמות נהרות המושכים מים מים כחכמה מ"ס דל"ה וכו' נת' בל"ך בס' מנ"ס דע"ה ע"ה והוא ש"ג מ"ב פ"ה . **מ"ש** ותיקום הם מן הנבזרה העליונה ע"כ פי' ממוחה בחימה המלוכש בחיכה נבזרה דעתיק כזודע פ"ה ש"ג פ"א וכו' . **מ"ש** כי אימ"ה ענ"ה ג' רחה מים רבים כזודע ש"ג עי"ן בזהר ח"כ דמ"ב פ"ב בל' לקמן דרוש א' דיום הכפורים והוא כסוד נהר פרת יע"ס . **מ"ש** אד ר"ם חכברו י"ס חנ"י וכו' לקמן דרוש א' דיי"ך . **מ"ש** ולה וזהו המים האלו בתי' גבורה המנלפ"ך שמהם נעשה אח"כ בתי' המ"ך וכו' מנ"ס דע"ה ע"ה ש . ולע"ד נראה והוא מסוד המשכה העיפה מב' מזל"ן ישורשם ממ"ס כנז' בע"ה שפ"ל פ"י יע"ס ובכ"מ . **מ"ש** והנה הקולות האלו הם נשמים מבתי' השערות של א"ה כנ"ד ע"כ בשע"ה פ"ח שם כ' ז"ל חננס סוד קולות אל"ה נמשכים מסוד השערות שם אב"ה ולימ"ה כי כבר ידעת שא"ה כמול"ה ההכנן והמזל נעשה להם אדרת שער וכו' יע"ס וז"ה מניחה פשט דברי רבינו כהן ולע"ד נראה לבניה הל"ן שמהם א"ה שנהב"ה וז' ת' . **מ"ש** ה' למזל יש"ר ר"ח יל"י ע"כ דבי"ס ד"ו ע"ה . **מ"ש** ונתן ק"ן רבוא נהר"ן לז"ה כנז' בל"ד"ר וכו' ע"ה ש"ג פ"ד בער מאמרי רש"י לנ"ך לקמן דרוש ו' דבי"ס חל"ל . **מ"ש** וכנה להיות כי הוי"ה זו היא בל"ה י"ב לה מעלם וכו' מניקדת בקמן ע"כ לה ידעתי מה ענין זה הניקוד בקמן בל"ה בל"ה חל"ה הוא חכמה אב"ה אשר נקודתו היה רש"י להיות פתח ולא קמן . **מ"ש** וכנה כל זה הוא חיקון השכר והענין הוא כסוד ח"ה' של נה"י ד"ה ע"כ פי' כנז' לעיל ר"ם דרוש זה דס"ד כע"כ ח"ל כי ענין יציאה לשדה הוא סוד בתי' החלונות של נה"י דו"ה שם עומדת הנוק' יע"ס ופירושו הוא סוד שרנ"ה ז"ל הולכים ע"נ הקרקע שהיא מל' ודבוקים יחד ובזה יש עליה העלמו' תדרינה אחר מדרינה כנז"ל . **מ"ש** אח"כ ח"ך לביחך והכנס והעטף בטלית מלוי"ה וכו' ותק"ף השלחן המסודר עם הלחם ותק"ף כמה פעמים וכו' וז"ל למה זה הקשה בל"ה ח"ה השלחן והיה יכול להיות בענין בלא ל"ה ח"ך בענין הוא שבל"ה הוא רמז לבה' אור מק"ף כנז' לפ"ל בדרוש ל"ה דרוש א' והקשה השלחן הוא כבחינה אור"ת כנז"ל ליה אלו מניחים ל"ה ח"ה כע"ה הקפה ח"ך ל"ל למס זה דוקא בהקפה השלחן דקב"ש ר"ך ל"ה ח"ה וזה בהקפה השלחן ביום השבת כנז' לקמן כסוד שערות יום השבת דל"ך להקיפה השלחן כ"פ יע"ס וכן כסוד הקפות של קודם החלחל החפלה המק"ף את החיבה כנז' לעיל ד"ה יע"ס . גם ל"כ למה זה לורך לסק"ף את השלחן ולה את החיבה

שמן ח'ג דרוש ערבית ש"ק פי' על ש' הכו' ופרי עין חיים ששון

נשמת כל חי שגמר ליכנס למ' שלם וישפ' שניהם נק' אימא נשמה דעלגות האלי' וזה נקט ידי אמו ואל"ה וביום למא לא נקט ידי דאבא שפרי ביום נמשכים מוחין דאל"ה פי' הנק' ב' אבא ושמתחי מתאליס להיות דשוליס זין מנחה למעלה ולי' :

(כה) שם ענין הנשיקה ושורש מליאוחס הא' הוא כה' אלכבוט יד שמאלית וכו' עיין בע"ה שכה פ"ב דרוש סוד מנלפך שער ההקדמות דנ"ו פ"א וד"ן פ"א שער מאמרי רשבי' דס"א בחדר"ו דל"ה שער כלקוטיס פ' גראשית ד"כ ודקצ"י יפה שעה דקל"ד ועיין שם לכמה אופנים נדרש סדר הגבו' ע"ה שכ"ב פ"ג לעיל כזונה נט"י. **מ"ש** שהקטן נשק יד הגדול וכו' שיגרוס ביסוס ומחוק פ"ב נראה מכאן דנשיקה לריך נכיות יד שמאל דשם שורש הגבו' כנזיל ועיין בספר קמח סולח :

(כס) שם אמנם הוא נחיה מדרגה דליה לחתא ונושק ידי כמל' להמחיק את הגבו' וכו' פתי"ה שער שבת פי"ד שער ההקדמות דס"ב ע"ה שער הלוקוטיס דקב"א ע"ה ועיין בשאלות לחכמי המערב בבהר שלום דכ"ה שאלה י"ח חוריה חכב דקמ"ז יפה שעה דקל"ד ע"ב ולפ"ד לא נחישב לי כונה רבינו בחיורום והיע"ה. **מ"ש** דטלג"ה זשטר"ן והס סוד ה' חסדים וה"ג ע"כ פי' והס חו"ג דגבו' שפרי לעיל כ' שכולם הם כה' אלכבוט יד שמאל ודוק ועיין ע"ה שכה פ"ב דשם כחב דטלג"ה ח"ה זשטר"ן גבו' ע"ה ודע דמדברי רבינו כאן נראה דלריך לנשק יד שמאל.

(ד) שם אח"כ חטמוד בשולחן וכו' והענין הוא במש"ל כי בקב"ש נשדד שקבלה הארח הנה"י דז"ה במוחין שלם אז נק' חק"ל וכו' לעיל דרוש ח' דקב"ש ועי' לעיל בדרוש זה ד"ה ונבאר וכו' ששם כחב דאפי' בקב"ש כשדס נק' חקל תפוקדי' יע"ה [נק' דרוש ח' ד"ה עוד וכו'] יפה שעה דקל"ד ע"ב לעיל דרוש ענין בית הכנסת ד"ג ע"ג.

(לא) שם כי עתה כזו הסעודה של הלילה כיון שהיא מקבלת מג' מוחין דרישא דז"ה אשר ביום כיומם גנ' מוחין שלם וכו' פי' שהיא עלתה ע"ג הנכה דז"ה שע"ג חג"ה כנז"ל ומכיון שהיא בגבול החג"ה הוא קרוב אל כפה דסיוס החב"ד הוא כפה ורשם החג"ה סמוך אל פה נמאל שהיא נזוגת מפה דז"ה ועיין מה שר"ה לפרש הרב יפה שעה שהוא בסוד הנשיקין ולע"ד נראה דברים כפשטם נוונה חנן [לקמן דרוש ח'] ולע"ד נראה דזכו כעטם דאסור לאכול קודם החפלה יען דהיא בסוד נקודה עדיין למטה ואין לה הארח המוחין דז"ה והכן .

(לב) שם ועס היות שהיא עומדת עדיין למטה בנשי' דז"ה עכ"ל וכו' פי' בנשי' דז"ה העומד ע"ג חג"ה כנז' לעיל דרוש ב' דס"ז ע"ד לעיל בדרוש זה לקמן דרוש ח' . **מ"ש** ונמאל המל' ניוזנת ואוכלת ממש שבוך פיו דז"ה ע"ב לעיל אהז ל"ה [לקמן דרוש ח'] .

(לג) שם כי כל כחי' וזג נזכרו בסוד אכילה בסוד אכלה ומנחה פיה כמבואר אללנו בחדר"ו ע"כ ע' מאמרי רשבי' דמ"ח ע"ד ע"ה שפ"ז פ"ד שט"ל פי"ד . **(לד)** שם והנה בליל שבת מזדווגת המל' וזוג עליין כחך פיה מינה וכה בסוד הלשון וכו' עיין בסוד להרב ש"ס זכ"ה והוא שם ס"ג והה"ה בשילוב כנז' בע"ה ש"ג פי"ב ושער רוח הקודש כזונה המרכבה יע"ה ח"ל בסוד יכוין להמשך שפע מאור האזים דא"ק שבשכינה היות להביד דח"ב דחך וגרון דע"ק שחס ע"י וטוק' ואל"ה וטוק' הנק' זין הכוללים הנשפטים מא"ק שהוא ע"ק הכולל ומזדווגים בחו"ב דחך וגרון דילהון וכמו כן להמשך השפע מע"ק דלז"י דרך חב"ד דח"ב דחך וגרון דלז"י ע"י ומזדווגים חו"ב דחך וגרון דילהון להמשך השפע לחב"ד דח"ב דחך וגרון דישר'ולאה ויעקיר' שחס זין דלז"י ומזדווגים גם הם בחו"ב דחך וגרון דילהון כחופן זה וזוג ע"י וטוק' ואל"ה וטוק' דא"ק דלז"י

ואהר"ה ויהי ה' ואו יהיה חו"ב דגרון דיסו"ה יוד א ה י ה ואו יהיה חו"ב דגרון דיסו"ה

זוג חו"ה וישפ"ו דא"ק דלז"י
ואהר"ה ויהי ה' ואו יהיה חו"ב דחך דח"ב ע"י
יוד אהיה ואו יהיה חו"ב דגרון דיסו"ה
זוג זין ויעקיר' דא"ק דלז"י

ואהר"ה ויהי ה' ואו יהיה חו"ב דחך דח"ב ע"י
יוד אהיה ואו יהיה חו"ב דגרון דיסו"ה
ולמשך לנו משם שפע ומזון עכ"ל

ועיין שם באורך כל סדר שונה האכילה הנמשך מרום המעלה עד בייע יע"ה ובקונטרסי פחה עינים כזונה האכילה הארכתי יע"ה והוא בכעודת שבת . **מ"ש** ובסעוד' מנחה וזוג עליין בסוד פיו וכו' לקמן גבי סעודה מנחה דע"ה ע"ד . **מ"ש** והח"ב שאלה לביה והקפה בשולחן להמשך אר המקף וכו' כך פיה בגרסא כס"י וט"ס נפל בספריו וכחוב גאחה לביה"כ וכו' .

(לח) שם והנה ענין אכילה בסעודה ועחינתה ע"י ליב שיני"ה ששפה האדם נחבאר בסעודה כחול וע"ה ע"כ מדבריו אלו נראה דלריך לכוין כל סדר כונה האכילה בשבת כמו בחול והוא ברור לכול מחוך אוכל בשבת ועיין בספר אמת ליעקב דק"ב שאלה ז' בזה ועיין בגליון ח"מ חימא אס יפ' ברורים בשבת שהוא אז מלאכה ע"כ וענין כונה עחינה ע"י ל"ב שיניים ששפה האדם נח' באורך בשער המלוח פ' עקב יע"ה ושם בקיור ועי' בסוד כל סדר כונה האכילה להרב ש"ס זכ"ה הנמשך חחילה השפע מרום המעלות ארין דא"ק עד בייע יע"ה דלחין כאן מקום להאריך ועיין בקונטרסי פחה עינים ומ"ש שם בספר אמת ליעקב דחך ע"י אכילה מזכר בזו"ע דר"ה שהוא יו"ע והוא כמו בחול ואינו אוכל מחוך אוכל י"ל דגם בזה הוא אוכל מחוך אוכל דבזו"ע עולים העולמות מקדוש היום והברור והמשכה המוחין הוא שם למעלה ואפי' שלא פורש עליה עולמות בר"ה דיו"ע דבזו"ע יפ' עליה וסמך עמ"ה במ"ה .

(לז) שם ח"מ מסופק אני במי שאין לו הדם אס יעשה הקפה ב' וכו' לע"ד חין ספק דשפי' דיעשה הקפה שסדם חינו אלא רמז בעלמא :

(לח) שם כונה שחכוין כעה שחרי"ה כז' תלויות הדם תחבאר למטה וכו' עיין לקמן דרוש ענין השולחן ד"ה ונבאר וכו' דע"כ סע"ג ושם נחבאר דלאו דוקא ריה הדם אלא ריה כל מיני בשמים יע"ה .

(לח) שם ודע כי פתח אחרת שמעתי כי בהקפה ח' תכוין כנגד אור המקף וכו' עיין בסוד להרב ש"ס ז"ל דכחכ לכוין ב' ונראה ששפע"ה שבת פ"ו ופי"ד נקט רבינו כז' שמועות כשפחות כלא שום ספק יע"ה ועיין בקונטרסי פחה עינים .

ענין הקידוש דרוש א' פתי"ה שער שבת פט"ו ופתי"ז לעיל דרוש ב' .

והנה בענין סדר כניסת הל' דללם כמה פעמים וגם שלא כסדרן מפנימיות לחי'ו ומחילו' לפנימיות במשכה ערוכין כנחתי באורך בקונטרסי פחה עינים בהקדמה מנחה עפ"ק יע"ה יפה שעה דקל"ד ע"ב .

(א) שם כי כל כחי' מוחין נק' קדש בסוד החכמה ע"כ לעיל דרוש ב' ושם באות י"ה מ"ש . **מ"ש** אח"כ חלמר קידוש מעומד וכו' [עיין בפתי"ה שבת פי"ד] ולע"ד נראה כעטם שהוא מעומד וביום מיושב כנז' לקמן יען דזה בליל' דלחרי' וסו' דכור' ולחרי' מעומדיים מדרכי' טוק']

(ב) שם ר"ב ח"מ דע סוד גדול כי גם כונה זו לזו"ע וכו' ולע"ד לא ידעתי מנין לו סוד זה דלא כז' בשום מקום בדברי רבינו וגם הרב שר שלום ג"כ לא כתב שום רמז מזה לזו"ע וע"כ חין לורך כונה זו לזו"ע ומקוד' יו"ע כבר עלו בשולמות כחי' חילוניות ופנימיות ואין מקום הטוק' בנכ"י עד ליל שבת שאלו אומרי' ג"פ ויכולו כנז"ל .

(ג) שם כדי להמשך כחי' יסוד המקי' ע"כ ר"ב כנז"ל אור המקיף . **מ"ש** ובפרע מוחין דז"ה פי' כנז' לעיל ד"ה אח"כ שחס נקראים כחמה קדש יע"ה :

ואהר"ה ויהי ה' ואו יהיה חו"ב דחך דח"ב ע"י יוד א ה י ה ואו יהיה חו"ב דגרון דיסו"ה

שער השבת פרק יח

לון (ס"א) והנה לכן קורין במנחה ג' להורות נגד אותן הנה"י דנוקבא שנשאר למטה ואף על פי שנשאר הנינים של חול מתעוררין הדינין בעת המנוחה וצריך כפילת אפים ולתיקון מ"ן ולנסור עצמו למיתה לעשות זיווג למעלה עתה במנחה דשבת הכל רחמים פשוטי דאחגלי חסד עלאה במנחה דארין אינין ובהסתכלותו לתת מתכפין הדינין כולם ולכן להורות כי אותן הג' דריקים שמתו לתת אותן ג' תחתונים דנוקבא שנשאר למטה כנ"ל ולא מתו ע"י הדין ולכן נעטרו במנחת שבת בשעה שנקרא עת רצון ועל ענין זה התפלל דוד ואמר ואני תפילתי לך יי' עת רצון כי היה שאל מאתו כי המלכות הנקרא תפלה שדוד נאחז בה תהיה נהנית ממנח הרצון כמו הזעיר אפיין הנק' הוי"ה כמו שיש להויה עת רצון כן תהיה לו ואני וזע"א אפיין אני מל' מדת דוד ושאל ששניהיהו כהנין מעת רצון : ונחזור לענין שאמרנו כי בסעודה ג' עלה זעיר אפיין באבא ואמא לכן סעודה זו שאז הכל רחמים פשוטים אין להזכיר יין וגם כי סעודה זאת ואחזק בפ' והאכלתיך נחלת יעקב אביך ולא נזכ' בה שתיי' כי אם זעיר אפיין היה באבא ואמא כנ"ל והנה אכלו רעים באבא ואמא ושתי דודים לתת ביו"ן שהיא בח' השתיי' הם עתה במקום הרעים ששם אכילה ולכן אין להזכיר שתיי' שאינה במקומה כי אם במקום זו"ן לתת ע"כ .

צ"ח אבל בתוך הסעודה צריך לשנות וכ"כ בע"ח והטעם כ"ל כי זו"ן שהוא שתייה הם עתה באבא ואמא שהם בחי' האכילה והו' בתוך האכילה אכלו רעים נקרא אכילה קודם שתייה שהוא זו"ן הוא כי הוויג נקרא בלשון אכילה ותחלה נעשה זיווג אבא ואמא דהיינו הרעים לאכול זו"ן שהם בחי' השתייה וגם כי דרך הטבע כי תחלה אכילה שהיא גורמת שתייה והו' לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי והנה כאשר תפתח עיניך תמצא כי סעודה זו עם היותו של ז"א היא גדולה מכולם לפיכך אין לנו אומרים בו קידוש כלל כי נעלמ' מאוד ושם מקום האכילה ולא השתייה והו' והאכלתיך נחלת יעקב אביך כד"א אכלו רעים לעילא ושכרו דודים לתת כנ"ל וזה פ' ויקרא משום דייבתו ברעוהא ואחרותא ואחרותא דלא מתפרשין לעלמין והיין אפי"ן שהיא לפעמי' משמח בסוד מתוק הדינין אין להזכיר אותו עכ"פ אמנם בעת הסעודה ג' אזינין הדינין מכרים בהם כלל והכל רחמים גמורים ולפיכך ככתבך משם בשעה זו ולא צבור להורות שעתעלה בסוד רחמים פשוטי אמנ' הזכרו ג' משם יוסף דוד להסתלק בשבת לצורך ג' תחתונים שנמלכות הנשארין להעלותו למעלה עם בעלה ודי ביה ע"כ מהרב ז"ל . מורי זלה"ה היה טוב ג' כ להשאר ולהניח השולחן במקום ליל שבת והמטה פרוסה על השולחן וזכום של בהמ"ז עליו והניח בו מעט יין כדי להשאר ברכ'מן ליל שבת גם היה משוי' קצת פתיחין ופירורין בצולחן ולא לחם שלם משום העורכים לגד שולחן טוב לקרות בכל סעודה ממם' שבת כנ"ל ומה שמורי ז"ל היה טוב שבסעודה של לילה היה קורא ח"פ וכו' כנ"ל .

מע"ח בסוד האכילה מכיין כי הלחם נלע"ד שהוא במל' יין בגבורה ואני חיים מצאתי בניי שיניי בינה מים מחסד בשך נלע"ד חיים ממל' גם כ"ל להגיה ניה ר"ל ניה פרי עץ הוא יסוד הנקרא פרי עץ שהוא ז"א ת"ת ונלע"ד חיים כי כל זה הם ג'ת דו"ה אקר משם אולת המלכות : **מהחברים** סוד היווה בל"ש סיבון צ"ח וגם צ"ח חיו"ל מק' בראשית והו' צ"ח צ"ח וגם צ"ח חיו"ל מק' אז ישיר וכו' כי גאה גאה עם נקו' 'אזובוגה' ואלו כ' שמות עולין ג' חשמ"ל שהוא מכסה זיווג עליון דו"א בסוד ת"ת מכסה בטליתו ונלע"ד נקודות של שם ראשון ג' חיים שהוא סוד אהיה הויה אהיה ונקודות של שם ב' ג' מ"ה וב"ן ע"ה להורות כי הו"א יש לו מוחין שהם חיי המלק אהיה הויה אהיה ואז מדווגים ע"י ביחד שהם נקרא מ"ה וב"ן בסוד תו"ג שלהם :

של סוכר דהיינו ת"ת והם נקראים תפוחין קדישין בסוד קודש יהיה לכם ולפי שמכניסין ומבשלין חורע העליון היורד מן המוח הנק' חכמ' והוא קוד' לפיכך נק' תפוחין קדישין ולפיכך בקידוש לילה אנו מזכירין ל"ה תיבות נגד ל"ב שבילין וכנגד ג' נה"י הנ"ל וכו' כ"כ הוהר לרמוז שנתעלו ג' הנ"ל שלה ועלו למעלה על ג' של סוכר העליון ודבקת באבות וכאשר תקענה היא ותדבק באבות בהכרח יתעלה גם הסוכר העליון על ידה בסוד ג"ת שבו ויעלה אותן במדרגות אבות כמו בימי החול בחזר' עמידה ולפיכך בקידוש הוא כנגד היכר יש צו ג"כ ל"ה תיבין שהם כנגד ל"ב שבילין וג' כנגד נה"י של הכר שגם הם נתעלו ממנה שהיו ואין שם כי שניהם יתעבדו בעדן העליון כי ג"ת שבשניהם יעלה למעלה למדרגות אבות וג"א למדרגו' מוחין וג"ר בחי' או"א ושניהם שהם הויה אדני שהם ג"ה אז מתעבדים על י"י ממם והו' אז תתעבד על י"י דייק' אלא שאין זה השפע אלא להם ואחשו מקבלי' שפע מעל במתי ארץ לפיכך סעוד' זו היא נגד והרכבתך על בנתתי ארץ בערכנו כי אין אנו מקבלים שפע כי אם מעל במתי ארץ בסעודה הא' עז בל' הסעודה הב' כי אז היא סעודת עתיקא קדישא שאנו מקבלי' השפע מעתיקא קדישא ממם ומפני זה נת' בכתוב אז תתעבד על י"י קודם והרכבתך על במתי ארץ שלא כסדר סעודות כי גם סעודה ראשונה יש בה קבלת שפע מע"ק אלא שהוא לעצמה ואח"כ אנו מקבלים השפע מעל במתי ארץ והיינו דקאמר אז תתעבד על י"י ולא אמר ואעבד לך על י"י כדקא' והרכבתך על במתי ארץ אלא אמר אז תתעבד על י"י סתם וקאי על תקל תפוחין קדישין שמקבלי' היא עצמו מע"ק בסעוד' א' לפי' לא קוד' והרכבתך וקאי נמי עליו בסעוד' הב' שאנו מקבלין השפע מע"ק ממם בזה הסעוד' הב' אמנם סעוד' הב' הוא סוד התעלות הבנים הנעמיים בחי' או"א בסוד בנים ויהיה הוא ככלל חלקו בתוך אבא עלאה בהכרח וכן היא בחלקה תוך אמא עלאה כי כבר בארנו כי סוד סעודה א' הם התעלות התחתונים שבשניהם למדרגות אבות ותו"ת למדרגו' מוחין וג"ר בחי' אבא ואמא ובסעודה הב' הוא היות ג' התקנות שבו בג' תקנות דאבא ואמא ואמצעים שבשניהם עולין במדרגות הג"ת דאבא ואמא וג' מוחין במדרגות ג"ר דאבא ואמא וכאשר תדקק בענין שכתבנו תמצא שהסעודה זו הראשונה בה שנינו הבנים אל אבא ואמא בסוד ג' התקנות שבהם וזה סוד חקל תפוחין קדישין בסוד ק"ק לפני ולפנים ובסעודה הב' שנינו הבנים הנעמיים לאבא ואמא בסוד ג"א וג' אבות שבהם ולפיכך תקרא סעודה זו סעודה דעתיקא קדיש' כי עז שם התעבד ת הכתר בסוד ג' תחתונת שבו והדברי' עתיקים ולפיכך נקרא קדושה זו קדושה רבא בסוד זומא רבא אמנם סעודה ג' היא סוד התעלות ז"א כולו תוך אבא ואמא עלאין ג' תחתונים שבו בג' תחתונת שבהם וב"א שבו בג' א"א שבהם וב"ן מוחין שבו בג' מוחין שבהם והו' נקרא נחלה בלי מ"רים כי אין קליפה שולטת שם כיון שכלם כוללין בא"א עילאין ולא נשאר ממנו כלום בסדר האזייתן הראשונה וכאשר יעלה למעלה ויהיה בונו ככלל בא"א יהיה סוּך למנח העליון בסוד ג' ראשונות שנעתיק' קדיש' והו' עת רצון . אמנ' עלייה זו לא תשיגוהו בכלה רק התתן לבד לפיכך נקרא סעודת דו"ה ואנו מתפללין שגם הכלה תשיג למדרגה זו והו' ואני תפילתי לך יי' עת רצון וכבר ידעת שהיא נקרא תפלה ועת . וסוד ואני לחבר ג' עם אני ולפיכך אנו קורין במנחה בשבת בשם' להדביקה עם בעלה שהוא תור' שבת' וקורין ג' לבד כי זה ההפך שיש בינה לבעל' בשע' הזאת כי נשאר מנחה ג' למט' שלא ככללו בעולם העליון מפני היות ז"א ככלל כולו באו"א ודינין שבזעיר אכין מתבטלן אפי"ן שהוא זוגם כי מסתכל בו המנח עליון בהתעליתו שם סוּך לו וכל העולמות בהשקט וְשָׁלוֹן כי המנ' העליון יתיב על כורסיו' דשביבין דנו' לאכפרי

כונת סדר קידוש ליל שבת

אוצר החכמה

אחר השלמת ערבית יבנס לביתנו ויאמר בקול רם ובשמחה יתירה **שבת שלום** כי הוא כחתן המקבל את הכלה בשמחה גדולה וכסבר פנים יפות: וינישק ידי אמו ידומו למקסי הצלם שנמשכו ביא ונגבהה ראשו דוא עד התצית הגוי:

וכונת הנשיקה הוא כי יכוין הגושק להמשיך שפע והארה משודש התרג שנסה להמתיק ולבסס התרג דמנצפך סתוחות וסתומות אשר באצבעות ידי הכורך ואז מתעוררים רדמי המנך ומברכהו.

דמלנת

שודש ההרג שנסה

זמשרץ

א"ת

סןקךך היח שבה אצבעות יד ימין

ואסוד כי הסתוחות הם חסדים דבין שדש גבורות דמיה והסתומות הם גבורות דבין

מנצפכ היג שבה אצבעות יד שמאל

סעודת ליל שיק כנגד יצחק להנצל מחבלי משיח

אח"כ יעסוד בשולחן מעומד במקום אשר אחיג ישב בו ויאמר

דא היא סעודתא דחקל ונפוחין קדישין

ועוד יכוין להמשיך חחין בגיה דתיי רצלמי המוחן ובתוכם יג הויות ואהיה מנוקרות נרגחי דניגוד דרוח דרוח דנישמה דמיה **חג"ת דחג"ת** ובין

אח"כ יקף את השולחן דרך צד ימין בשתיקה סעם אחת ויכוין להמשיך חחין בגיה דתיי דמוחן ובתוכם יג הויות דאחיה

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ישראל ולאה = ז"ן הגדולים
נפש=נה"
רוח=חג"ת

ובין דמיה ודבין מה סיצוסי חגית
דחגית דמקסי חגית דחגית דבינה
דישראל ולאה להחן בניה דתי
דהים חגית דחגית דחיצוניות
העולמות דבינה דמיה ובין דיעקב
דחל כנגד מה שנמשך בברטו
ונפיהם וכו' וכו' הא' שבצפונה

ואהיה כניקודת נרנחי דנפיש דרוח
דנשמה דמיה ובין דמיה ודבין
ססקיף דה סיצוסי נהיי דמיה
ובין דישראל ולאה למקסי דהי
סיצוסי נהיי דמיה ודבין דיעקב
דחל דפניסיות דנישמות כנגד מה
שנמשך בעמידה עצמה.

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה או הו יז הו או הו יז הו אהיה
יהוה יז הו ח הו יז הו וו הו יהוה

או הו יז הו או הו יז הו
יז הו ח הו יז הו וו הו

אח"כ יקח בידו שני אגודות הרמחים לזרן של הדם הרומז לני אבות
שבתחית בן שני ידיו ימנית ושאלית ואם יש צדם ריח

וראויים לכריכה יתך ויריח בדם ויכוין כונת הריח: וראויים

כונות פרטיות כד

וראויים לכרחה יכרך וירח בהם וכון כונת ריח:

כרחות כונת ריח הוא להעלות כל חלקי הקרושה שנשאיר בעשיה ^{הריח 6025} שהיא בחינת הנפש אל היצירה שהוא דא בחינת הרח להעלותם עם כל גבורות מנצפך שהם בחינת גבורות דמיה המתפשטים בחוסם וכסה וכזרועות וכידים וכאצבעות דזיא להעלותם לשורשם דרך בי נקבי החוסם אל תוך החוסם ומשם לשורש הגבורות שבדעת העומד מבסנים כנגד המצח להתמתק בשורשם ומשם לשורש המחן חרב וחרג שהם הגהי :

חה פרטית הכונה רמחה בסמוך

ריח ניחח אשה ליהוה

קודם שיעלה הריח אל החוסם יכון כי הוא בסוד הריח שהוא מספר ריבוע אלהים משום והי אותיות אלהים משום ויג אותיות דאלהים דידן :

ובעלות הגל הריח אל בי נקבי החוסם יכון כי בי פעמים הגל גי אנדרים ועם בי כוללים עולים למספר ניחוח :

ובעלות הריח אל המצח ששם גילוי הדינים יכון כי הוא בסוד אשה שתוא מספר אלהים דידן כמספר מצפין והי אותיות שורשו והכולל :

אחזיכ יכון כי הגל הריח שהם הבי הגלים הגדיל העולים ניחוח שעם הכולל עולים כמספר אות לסיד דלהי עם גי אותיות ולהעדות עוד את הריח אל הארבעה מוחין חרב חרג שבחם די הריח עסמיב ואל די
אותיות

כונות פרטיות

אותיות שורשם שנבחר להתכתב תכלית הנאמרת והמצטרף אליו :

ריח קודם שיגיע א אל אלה אלהי אלהים
לחוסם אלק למד הי יוד מס, אלהים
ניחת לחוסם אבדמם זון

אשה למצח אלק למדהי יוד מס, מצפץ אלהים, אוי א ויטו"ת
למד אבדמם

י למוחן דכטר חכמה יוד הי ויו הי עכ שתיק
ולטר דכטר
ה בינה יוד הי ואו הי סג טק
ו חסדים יוד הא הא איה איה
ה נפרחת יוד תה וו תה בין טק

אה"ת 6025

חתיק אחד שדיח בהם יחבר יחד ויאמר זכור ושמור
בדיבור אחד נאמרו וביום יאמר שמור וזכור
בדיבור אחד נאמרו

ועוד יכון להמשך תהן בגיה
דתי דצלמי המוחן ובתוכם יג
היית ואהיה פגוקדות טרנחי
דנרנחי דוח דנשמה דכיה ובן
דמה דבן מה פרצוסי תגית
דחיה

ויהיה להקין את השולחן פעם
שנית בשחוקה ויכון להמשך
תהן בגיה דתי דצלמי המוחן
ובתוכם יג היית ואהיה פגוקדות
טרנחי דנרנחי דוח דנשמה
דבן

כונה פרטיות

דגת דבנה דזן לחחן בגיה
 דתי דהיס דגית דגת דפגישות
 דנישמות דיעקב דחל כגד מה
 שנמשך בסכת מען שכנ:

דבן דמה דבין דבין מה פרצוסי
 חבד דגת דסקיסי חבד דגת
 דבנה דזן לחחן בגיה דתי דה
 פרצוסי חבד דגת דסקיסי חבד
 דגת דיעקב דחל דבנה
 דחיצוניות העלמות כגד מה
 אוצר החכמה
 שנמשך בויכלו השני:

אהיה יהוה		אהיה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	

ובעודו עומד יקבל הכוס הרומז ליעקב ורחל משתי ידי זולתו
 בשתי ידיו. הידומים לדגת דבנה דזא ויגביהנו עד
 כנגד (ז)

כונות פרטיות

כנגד החזה ועל ידי המעשה דהיינו לקיחת הכוס ונתינת היין בו והזיגה והסתבלות בו יכוון להמשיך מאוד סנימי דמוחן דכחבד דתגית דחיצוניות דתכונה שכתבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שנמשכו כזא בויכלו דאתר העמידה אור סנימי דהיינו שני י"ה מעיב סיג דתגית וי"ה פשוט מרעת עם כל פרטיותם דרך גי קוי תגית דתגית דזיא שדמ הידים אור סנימי לכחבד דתגית דבינה דחיצוניות

[אוצר החכמה]

דעקב דחל באוסן זה :

יכוון להמשיך סחבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שלשה י"ה פשוטים ושלשתם גי מיה :

אוררך ארור ומברכך ברוך

מלכות יטין להמשיך שפע לפרצו המלכות המזמזמת בנייע. אוצר החכמה

הקדמת ברכת המוציא

בשבת ישב במקומו באופן שיהיו הב' לחמים האמצעים העליונים כנגדו הא' שכנגד אות י' ביטן ויהיה הלחם שעשה בו שתוסי' טבואות אם עיטה והב' שכנגד אות נ' בשמאל ויתבר אתויהם ביתה ופניהם הוצה ויניח הב' לחמים אלו כנגד אלו העליונים שהם הזכרים עג הב' תחתונים שהם הנקבות כנגד הב' ההין דה ויכון שישיעו עליהם :

ויברך ברכת המוציא בכונותיו כמו בחיל אלא שבמלת לחם יכון להמשיך שפע והארה מריב אותיות דג' היות דריב נימן דשערי דעתיקא אל הריב לחמים מכל אות, אל לחם אחד ואו יכון בכל לחם הויה אי חה בסעודת הלילה אבל בסעודת שחרית יכון להמשיך השפע מריב אותיות דג' היות דריג חזורת דעתיקא ובסעודה שלישית מריב אותיות דג' היות דריג תיקוני דיקנא מכל אות אל לחם אחד :

ובעוד הב' לחמים אלו שבידו מונחים כנגד הב' תחתונים יבצע מלחם הימני כזית סוד יו"ד דהויה ויאכלנו ויבצע בציעה ב' שיעור כביצה סוד ירד דארני ויתן לאשתו ויכון לחבר ולשלב הויה ואדני יאהרזנהי ואחך יתן לשאי המסובת.

ברכת (י)

כונות פרטיות

ברכת המוציא תכּוּן מטבע הברכה יבוא להלן עם ברכת הנהנין עם
מלך העולם ע"ש.

ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך

העולם זיווג נוצר ונקא

דהמוציא יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

מקיסיליט דהרב לחבד	יוד הי ויו הי	יהוה יהוה
וחגית דזון דאצי	יוד הי ויו הי	יהוה
ודברי דאצי ודבריא	יוד הי ויו הי	יהוה

זיווג נוצר ונקא

לחם יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

גוי יהוה יהוה יהוה	יוד הי ויו הי	יהוה יהוה
מקיסיליט דרק לחבד	יוד הי ויו הי	יהוה
וחגית דזון דיצירה	יוד הי ויו הי	יהוה
דאצי ודיצירה		

זיווג נוצר ונקא

מן הארץ יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

להמשך מוחק דלים	יוד הי ויו הי	יהוה יהוה
דמי דארא עם נרנחי	יוד הי ויו הי	יהוה
דנש לחבד וחגית דזון	יוד הי ויו הי	יהוה יהוה
דעשיה דאצי ודעשיה	יוד הי ויו הי	יהוה יהוה

ויאכל

כונות פרטיות לח

יֵאֱהוּזִיָּהּ וַיֹּאכַל וַיִּנּוּן לְהַמְשִׁךְ הַשֶּׁסֶע מִזִּזוֹן
דַּחֲרִיב דַּחַךְ וַגְּרוֹן דַּעֲתִיק וַנּוּקִי
יֹדֵא הִי הַוֹא י הִי הַ אוצר החכמה
וַנְקֵרֵא יִשְׂרָאֵל וּלְאֵה הַגְּקִיָּא זִיא דַּרְךְ סִיז
לְחַבִּיד דַּחֲרִיב דַּחַךְ וַגְּרוֹן דַּרֵּא וַנּוּקִי הַגְּקִי יַעֲקֹב וּרְחֵל וַנּוּקִי נּוּקִי
וּמִזְרוּגִים גַּם הֵם בַּחֲרִיב דַּחַךְ וַגְּרוֹן דִּלְהֵת

וּכְמוֹ כֵּן לְהַמְשִׁךְ מִזִּזוֹן דַּחֲרִיב דַּחַךְ וַנְרַךְ דִּישְׂרָאֵל וּלְאֵה הַגְּקִי - זִיא
דַּרְךְ סִיז לְחַבִּיד דַּחֲרִיב דַּחַךְ וַגְּרוֹן יֵאֱהוּזִיָּהּ
דִּיעֲקֹב וּרְחֵל הַגְּקִי נּוּקִי וּמִזְרוּגִים גַּם הֵם יֹדֵא הִי הַוֹא י הִי הַ
בַּחֲרִיב דַּחַךְ וַגְּרוֹן וּמִשֶּׁם אֲנִי אוֹכְלִין סַעוּדָה זִי

וַיֹּאכַל דִּי צוּרְנוּ וְאֵעִי שְׂאוּכַל יוֹתֵר מִרְצוֹנוּ אִינֵנו הוֹלֵךְ לְחַצְזוֹנִים
כְּמוֹ בְּחוֹל אֵלֵא הַכֹּל נִבְלַע בְּאֵיבְרִים

כּוֹנֵת הַאֲנִילָה וְהַשְׁתִּיָּה וּבִרְכַת הַמִּזוֹן עֵינִי לְעֵיל מִדָּף סִיז עֵיב עֵים
דָּף כִּיב וְתַכּוּן בְּהֵם :

וְאַחֲרָיִךְ יִלְמוּד עַל שְׁלַחְנוּ חֵי מִרְקִים הָאֵי מַסִּי שַׁבַּת אוּ דִי לְסַחַת
וְאִם עַסֵּק בַּתוֹרָה עַל שְׁלַחְנוּ אִפִּי סִיא דִּי :

וּבַעוֹסְקוֹ בַּתוֹרָה בְּלֵיל שַׁבַּת יִכּוּן מִצִּיָּן בְּנֵי סַמִּים וְשֵׁם שְׁקוּיִצִּית
בְּנִיקוּד רִית וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִגֵּה נַתִּי וְשֵׁם סִיג בְּנֵי צִירֵי יוֹדֵי הִי וְאִי הִי

וְשֵׁם

כונות פרטיות

ויש הויה בני שבא צידי יהוה ומלאכותם שמעיאך ברכיאל
אהניאל צויראל רזיאל יוסיאל

סעודת שחרית

ויען עתה אחר המוסף עלו זרין בקה"ב דארא שהוא בנהן דארא
ועוסדים סמוך לפה דארא ומשם אוכלים זרין סעודת שחרית מפה
דעק ולכן נקי סעודת ע"ק וע"י סעודה זו נבקעים ומתגלים החביד
דארא ע"י אשר עלה זיא בהם במוסף כי זיא כבר נתגלו ע"י הס"ת
בז' עולים וע"י הקפת השולחן נמשכים מקי"י נה"י וחגית דאויא ע"י ומקיף
כתב"ד דארא ע"י אשר עלה בהם זיא במוסף נמשכים מסילא שלא על ידינו

נודע כי זיא הוא ישראל וראה ונוקי הם יעקב ורחל והם זרין דאצ"י
ומלבישים לעיק דאצ"י שהם עתיק ונוקי ואיא ונוקי מסבורא
דילהן וכן עתיק ואיא הנז' מלבישים לאיק מסבורא דליה נמצא
שעיק הנז' הם נקי זרין בערך איק והעתיק ונוקי נקי זיא דאיק בערך
איא ונוקי הנקי נוקי דאיק והאיק נקי עתיקא קדישא דהיינו עתיק
ונוקי ואיא ונוקי בערך עיק דאצ"י שהם זרין דליה והעיק דאצ"י הנז'
נקי איק בערך זרין דאצ"י הנז'

ד

ונודע כי כפי מה שעולים זרין דאצ"י כך עולים כל העולמות
שעליו נמצא שבמוסף דשבת שעלו זרין דאצ"י עד כתר
דאויא

כונות פרטיות מב

בת עיין ימין בת עיין שמאל

יהוה יהוה יה אדני יה אדני

זה יוד הי ואוהי זה יוד הי ואוהי

יה אדני יה אדני יה אדני

יהוה יה אדני יה אדני

זה יוד הי ואוהי

יה אדני אדני אדני גי עין

יהוה יהוה

זה יוד הי ואוהי זה יוד הי ואוהי

יה אדני יה אדני

אחיב יאמר בקול רם דא היא סעודתא דעיק

אחיב יאמר מזמור לדוד
הי רועי לא אחסר וכי
ושמרו בני ישראל עד
זינפש לכלול מדת לילה
ביום ואחיב פסוק אז תתענג
על הי הרומז לסעודה זני.

סעודת שחרית כנגד אבריהם להנצל מדינה של גיהנם :

כשיאמר סברי יכוין כי סיר גי יוד היות
היה והיג וכי דסברי היא כי כוללים דחויג
יוד דסברי הוא עשר כוי דעשר היות

כשיאמר מרגן יכוין כי
היא גי רפיח ובין שהם
גי שם דשמע.

כונות פרטיות

מג

יְוֹדֵא הֵי ה וְאֵוֹ י הֵי ה חוֹיב דגֵרוֹן יִשְׁסוּת

וְלֵהֲמִשִּׁי הִשְׁפַּע מַהֵם לִפְה דְאֵוִיָּא וְלִזְוֹג חֲבִיד דְחֵיב דְחֵיךְ וְגֵרוֹן
דְאֵוִיָּא דְאֵצִי

יֵאֲהֵהוּיָהֶה חוֹיב דְחֵיךְ אֵוִיָּא עִי

יְוֹדֵא הֵי ה וְאֵוֹ י הֵי ה חוֹיב דגֵרוֹן יִשְׁסוּת

וְלֵהֲמִשִּׁךְ הִשְׁפַּע מַהֵם לִפְה דְזוּיִן וְלִזְוֹג חֲבִיד דְחֵיב דְחֵיךְ וְגֵרוֹן דְזוּיִן דְאֵצִי
יֵאֲהֵהוּיָהֶה חוֹיב דְחֵיךְ אֵוִיָּא עִי

יְוֹדֵא הֵי ה וְאֵוֹ י הֵי ה חוֹיב דגֵרוֹן יִשְׁסוּת וְלֵהֲמִשִּׁי הִשְׁפַּע לָנוּ

סעודה שלישית

סְעוּדַת מַנְחָה בְּנֶגֶד יַעֲקֹב לְהַנְצִיל מִכְלַחַת גּוֹג וּמִגּוֹג וַיֹּאמֶר דָּא הִיא

סְעוּדַתָּא דְזִיא וַיְכוּיִן לְזוּג חֲבִיד דְחֵיב דְחֵיךְ וְגֵרוֹן דְעֵיךְ דְאֵצִי

יֵאֲהֵהוּיָהֶה חוֹיב דְחֵיךְ אֵוִיָּא עִי

יְוֹדֵא הֵי ה וְאֵוֹ י הֵי ה חוֹיב דגֵרוֹן יִשְׁסוּת

וַיְכוּיִן לְהַמְשִׁי הִשְׁפַּע מַהֵם לִפְה דִּישְׂרָאֵל וְלֵאָה הַנְּקִי זִיא וְלִזְוֹג חֲבִיד

דְחֵיב דְחֵיךְ וְגֵרוֹן דְזִיא

יֵאֲהֵהוּיָהֶה חוֹיב דְחֵיךְ אֵוִיָּא עִי

יְוֹדֵא הֵי ה וְאֵוֹ י הֵי ה חוֹיב דגֵרוֹן יִשְׁסוּת וְלֵהֲמִשִּׁךְ לָנוּ

מַהֵם הִשְׁפַּע

יְכוּיִן לְהַמְשִׁךְ גִּי יִיה פִּישׁוּטִים וְגִי יִיה בְּמִלּוּי אֶלְפִין שְׁהֵם בְּגִי מוֹלָא וְהֵם גִּי

מוֹחִין

סוד הקידוש

השד' הקפת הש ולחן והוא אור המקיף של החיצוני' בן עשה חכוין ג"כ להמשיך א"מ מבחי'נה"י דו"א כנגד ויכולו הא' של עמיד' אח"כ קח צ' אגודת הדם בידך ומצדך עליהם ומחיה בהם ומקיף את השולחן ומכוין להמשיך אור המקיף מבחינת ג"א שנמשך אור פנימי שלהם בויכולו הב' לכן הקפה זו בהדס כי ההדס רומז אל ג' אבות שהם ג"א :
 ואמנם צ' אגודת הדם חכוין שהם כנגד ז"א (ר"ל יעור) ונוק' לכן אחר שמחיה אמור זכור ושומר בדבור אחד נאמרו לכוין למחרה יחד והנה כנגד אור פנימי שקבלה מג"ה עשה בסוד הקידוש כמ"ס צ"ה אין צנו כח להמשיך אור המקיף שלהם כי הם המקיפין מבחינת מוחין עילאין ואינו נעשה על ידינו ומעצמו נעש' אחר כך אמור הקידוש וסוד הקידוש הוא להמשיך אור פנימי מג"ה דו"א לנוק' כדי שחלכל ומקבל סעוד' משם לכן נק' קידוש כי כוונתו לקבל הארת מג"ה שם המוחין הנקרא קודש :

אתקיננו סעודתא דמהומנותא שלימתא חרוותא • אתקיננו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין וזעיר אנפין ועתיקא קדישא אתיין לסעודה בהרה :

יהקפה השולחן דרך ימיני שחיק' ואחר כך קח בידך כשהי אגודו' של הדם ומחברם בשמי ידיך ומצדך עליהם ומחיה בהם :
 (ובולט הרזיק ממנא לעיל במוצאי שבת) ואחר כך חקיף השולחן פעם שנית דרך ימין בשחיקה • וחכוין כי צ' אגודות הם יעקב ורחל והם מקבלים האר' מקיף נה"י דזעיר
יהוה יהוה
 בהקפה ראשונה ומקיפי חג"ת דזעיר
יהוה יהוה
 בהקפה שניה והם כנגד שני עמידת שהם שני העלויות :
 ומאמר זכור ושומר בדבור אחד נאמרו :

תזרה לעמוד על רגליך בשעת הקידוש בבחינת עזות תרין סהדי קשומ ואשיבה רגלוי אל עירורתיך • תזרה לקבל כוס משני ידי זולתך לב' ידיך והכוין שהכוס הוא נוק' דו"א בין ב' דרועין דמלכא ותמוזג כוס הקידוש תחלה ואחר כך תקבלנו :

שיר הכבוד רסט

תְּהַלְתִּי תְהִי לְרֵאשִׁית עֲטָרָתִי • וּתְפַלְתִּי תִפְזֹן קְטֹנֹתַי :
 תִּיקַר שִׁירָתִי רֵשׁ בְּעֵינֶיךָ • כִּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל קַרְבְּנֶיךָ :
 בְּרַכְתִּי תִעָלֶה לְרֵאשִׁית מִשְׁבִּיר מְהוּלָל וּמִלִּיד צְדִיק כְּפִיד :
 וּבִבְרַכְתִּי תִנְטַנַע לִי רֵאשִׁית וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׁמִים רֵאשִׁית :
 יַעֲרֹב־נָא שִׁיחֵי עֲלֶיךָ • כִּי נִפְשֵׁי תַעֲרוּג אֲרִיךָ :

ואח"כ יאמר קדיש יתום וברכו וכו' ובעלינו לא יכוין להודיע העולמות אלא הנוקפין : כוונת עסק התורה נתבאר לעיל

לשון הסידור דכ"י סדר קידושא רבא
 שאו"א ניוונים מפה דעתיקא ומהאורות היוצאים
 מהפיה דאריך עוליה וניאן מהעולם העקודים

היוצאים מפה א"ק אשר זו פיה קדושה רבא כמ"ש ותקוף השולחן דרך ימין בשתיקה כנגד אור מקיף דנה"י דאבא ששם עלה ז"א בתפילת לחש דשחרית יְהוָה יְהוָה יְהוָה וְהוֹדוּהוּ כַהֲמִשִּׁיךְ מִקִּיף זֶה לְזוֹן : וְאח"כ קח בידך ב' אגודות הדם כנגד ז"א ונוק' ותחברם בב' ירך ותברך עליהם כנ"ל ותרוח בהם ורקיף עמהם השולחן פ"ב כנגד אור מקיף דחנ"ת דאבא ששם עולה ז"א בחזרה דשחרית יְהוָה יְהוָה יְהוָה לְהַמְשִׁיךְ מִקִּיף זֶה לְזוֹן • וְתֹאמַר זְכוּר וּשְׁמֹר בְּדִיבּוּר אֶחָד גְּאֹבְרוּ : צִיּוֹר הַשּׁוֹלְחָן כְּנ"ל :

תאמר הקידוש מעומד תקבל הכוס של הקידוש משני ידי וולרתך ותמווג הכוס תחילה עם מים ותכוין בעת קבלת הכוס בשתי ידיך כי הכוס הוא בנוק' העומדת בין ח"ג ולהמשיך לה שפע מהמוחין דרך ב' ידיוהם ב' ידות יוֹד הַהַ יוֹד הַהַ יוֹד הַהַ יד הגדולה יד החזקה יד הרמה ורהם במספר 999 שיש בד' שמורת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ונכנסים מ' יודין במ' אותיות דב"ן • והנה אלו השמורת יח דההין דהם בפה א"ק בעולם העקודים כי עד שם עלה עתיקא ומשם ניוונין או"א והנה פה דא"ק סוד טעמים תחתונים דכ"ג ודנה מ' יודין הנ"ל עם יו"ן שהוא גי' ע' אותיות דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן קס"א קמ"ג קנ"א ס"ה ק"ס ע"ה קס"א הסדר

תפלת מנהגה לשבת רעו

צדקתך יסוד לדיק יסוד עולם * וסוף יוסף גי' ה"פ אל

ה"ח שלוקח פהררי חג"ת ג"ה טבהס אל

סוד ה"ח הנ"ל משפטיה ה"ג תחום רבח * יסוד דנוקבל

טטס יורדים ואלו ארם גי' יור הא ואו הא טנו"ל ובהמח גי'

יוד הה וו הה טנוקבל תושיע בט"ע נהורין טמאיר בהס

ירווה וצדקתך אלהים על משה עד מרום אשר

עשירי גדולות אלהים מי כמוך :

צדקתך צדק על דוד לעולם ותורתך אמת :

ואח"כ יאמר **יתגדל** עלינו קריש יתום

ואחר כך תאמר ח' פרקים משניות ממסכתא שבת

פרק יז	אתום נירא	פרק יח	מי לל ניאר :
פרק יט	יה יה יארנ	פרק כ	לה במ יארנ :
פרק כא	אבוע יראג	פרק כב	לה לן ירנא :
פרק כג	הסאי ינאר	פרק כד	אר עו ינרא :

סדר פעורה שלישיית

תעמוד במקומך ותאמר מזמור לדוד בנ"ל : ואח"כ יאמר חתקינו

וכו' בכחוצ דח"ט חכוין טעהק עולה ז"א צדיקנא דאריך עד

נוזל הח' והוא נהנה מהשפעת פומא דאריך וזהו נקרא סעודה דז"א

ובצחי' כצעודה זו נהנה מאריך צלי אמנעי לכנ גדול מעלתה יוחר

משאר סעודות ולכן אין קידוש צעודה זו כי היין מוזג מורה

על מיחוק הגבורות והנה טס צעתיק' אין בו דיניס כלל לכנ אין ראוי

לעורר בו יין בצחי' קידוש * חקיף הבולחן דרך ימין כשתיקה וקמ

בידך שגי חגודות הדס כנגד זעיר ולאה וחכוין שמקיף זה **יהוה**

יהוה כנגד נה"י דדיקנא * עליה ח' עליהם

דעמידה ומחבר התלמים כשגי ידיך ומכרך

תפלת מנחה לשבת

עליהם וחיון כנ"ל • דחקת ההדס וחקיף עמהם הסולחן פ"ה כניד
אזר מקיף דחג"ו דדיקנא • עליה צ' דעמידה **יְהוָה יְהוָה**

יְהוָה וְחַמְדָּה זָכוּר וְשִׁמּוּר צְדִיקוֹר אֱלֹהֵינוּ • צִיּוֹר הַסּוֹלְחָן
כנ"ל • רַק שְׁהִי"ב לַחֲמִיסָהּ כְּנֶגֶד י"ב חִיקוּנִים דְּעַחֲקֵי אֱלֹהֵי
דְּדִיקְנָא שְׁמַהּ נְהַנְתָּ הַנְּעִיר • חֲשַׁתָּ יִינן בְּחַמְלַנְתָּהּ עוֹדֵה וְצַעַם אֲחִתָּה
לִּקְחָה אֶת הַכּוֹס תְּכוּיִן כִּי פִּסְג' יְדוּחַ יֵד הַגְּדוּלָּה יֵד הַחֻזְקָה יֵד הַרְמָה
וְעַם ג' הַכּוֹלְלִים הֵם ג"פ י"ט כְּתַנִּין מ"ח וְאֵדֶם הַלּוֹקָח אֶת הַכּוֹס יְכוּיִן
כִּי י"ה אֱלֹהֵי מַלְאָכָה בְּאֵלְפִין יוֹד הָא • יוֹד הָא : יוֹד הָא :
כְּתַנִּין מִזְלָח ג' הַיּוֹת דְּדִיקְנָא וְשֵׁם עוֹלָה ז"א וְנִהְיֵה מֵאֲחוּהוּ יִינן
וְצִרְכָה צַפ"ת וְהַשָּׂר הַכֹּל כְּגו"ל : (וְפִי' אֱלֹהֵי הַפְּוֹנוֹת שֶׁל יְהוָה
עַרְצִיתָ שְׁחָרִית מִקְדָּה קִי' יְהוָה א) :

בַּיּוֹם לֵאמֹל דָּג צַקְעוּדָה זִי יוֹחַר מִשָּׂאָה סְעוּדוֹת רַמֵּן לְעֵינָא פְקִיחָא
דְּאֵרִיךְ שְׁאֲמַרוּ בְּאֵדְרָא :
אִין לְשַׁחֲוֵת מֵיִם קִידָם הַבְּדֵלָה כְּנֹ' צַפּוֹסְקִים • יוֹהַר בְּחַפְלָח מוֹצָאֵם
בְּצַח כִּי אִזְ הַדִּינִיכָה וְהַקְלִיפִיתָ מִחַגְבְּרִין • לִכֵּן צְרִיךְ לְכוּיִן מֵאֵד
בְּחַקְלָה זִו כְּנֹ' צוֹהַר :

צוֹרֶת • שְׁסוֹלְחָן וִי"ב אֲלוֹת וְכוּנְפַת הַגְּטִילָה וְהַמּוֹצִיא וְבִהַמ"ז כְּנ"ל
בְּסֵדֶר הַאֲכִילָה :

סדר ר"ח

לְשׁוֹן סִידוֹר כ"י
יְהוָה לְהַחְעוֹת בְּכָל עַרְבֵי ר"ח וִיכוּיִן לְשַׁתָּךְ • עֲצַמּוּ עִם צַעַר
הַשְּׂכִינָה שְׁהִיֵּךְ צַגְלוֹת : וְנַחֲשֵׁעַטָה אֲוֵרוֹחִיהַ בְּסוּד
מֵיֵעוֹט הַיָּרֵחַ : וְאֲנַחְנוּ מֵאֲרִיכִים הַגְּלוֹת בְּעוֹנוֹתֵינוּ שְׁאֵל"כ הַיָּחֵה
חֹזֶרֶת בְּסוּד אֲוֵר הַחֲמָה כְּמ"ס וִיבִי' אֲוֵר הַלְּבָנָה כְּאֲוֵר הַחֲמָה *
וְדוּקָא אִם הַמּוֹלֵד צַעַר ר"ח (וְלִכֵּן יֵשׁ לְהַחְעוֹת) אֲבָל אִם לֹא בֵּן
יִקְדִימֵנו הַחְעוֹנִית בֵּן פֶּסַק מֵה"ר מִק ז"ל :
בְּחַב בְּעַל ר"ח שְׁטוֹב לְהַשְׁתַּחֲוֹת עַל קִבְרֵי הַנְּדִיקִים שִׁתְּחַלְּלוּ
צַעְדוּ • וְגַם עֵיקָר בְּכַהֲלוֹךְ עַל הַקְּבָרוֹת יִזְכּוּר יוֹם הַמִּיחָה
וְיִכְנַע

עצמה. עיין מה שרשמתי לעיל על העמידה ד"ה להמשיך אור מיחוד וכו'. **והנה הקפה זו הא'** היא בלי הדס והקפה הב' היא היא בהדס, והגם שגם בהקפה הא' נמשך נה"י דחג"ת דפני' וחג"ת דחג"ת דחיצו', **י"ל שהעיקר הוא הפני'** ובנה"י דחג"ת דפני' לא ניכר הוראת ההדס לא כן בהקפה **ב' שהיא בחג"ת דחג"ת דפני' שגם בפרטות הוא חג"ת.** וזה מה שרמז רז"ל בלשונו שאמר בשה"כ על הקפה הב' ועתה הוא וכו' פני' החג"ת **ממש** וכו'. ויש לשאול לכאורה מדוע יש לקחת ההדס רק כאן ולא גם בויכולו הב' שגם הוא בחג"ת דחג"ת וי"ל. עוד יש לשאול מה שלא היה צורך בכאן ליחוד הנז' בויכולו דעמידה. ולזה י"ל שהיחוד ההוא מספיק לנה"י לתת מוחין דיעקור"ר בין פני' בין מקי' ששניהם מהנה"י כ"ג פשוט.

כוונת הריח (כ"ג ע"ב)

אח"כ יקח וכו' בין ב' ידיו. פשוט שהוא כטעם נשיקת ידי אמו עיין לשון שה"כ ד"ע רע"ג ורע"ד. ומ"ש כללות וכו' נפש, בפתח עינים דף ע' ע"א כתוב אח"ז בסוגריים, ואפשר כי הם בחינת גבורות דב"ן. וכן הוא בסידור כת"י (ח"ב עמוד 263), ובתרו"ח דף כ"ה ע"א ישנה ג"כ לגירסא זו ובלי סוגריים. וסדר הכוונה נראה אפשר שהיא כך: להעלות כל חלקי העשיה כלומר חלק הגבו' שהגיע לעשיה שהם יעקור"ר הנק' נפש נוק' דז"א והם גבו' דב"ן ורמוזים בתיבת ריח שהוא קודם שהגיע לז"א שהוא חוטם בחי' יצירה וידוע שהם היו אצל ז"א ומשם ניתנו לנוק' ועתה מעלים אותם לז"א. והריח הזה שעלה לז"א יכנס הוא עם גבו' דז"א עצמו שהם גבו' דמ"ה המתפשטים בה' מקומות שיתקבצו ויכנסו כולם לתוך החוטם מדרך נקבי החוטם בכדי להגיע לשרשם. וזה נרמז בתיבת ניתח והם זז"ן הנק' ז"א וידוע שהחוטם הוא בחי' ז"א. ובהגיעם לשם מתחילים להתמתק (עיין שה"כ דע"ב ע"ד). ומשם עולים עד המצח

ועוד שהגבו' דימין גם הם מהשמאל, נמצא שהם ביד שמאל והם בב' הידים, ועיין ש"ש ז"ל על שה"כ הנז"ל אות כ"ט. גם נראה לנשק הימין ואח"כ השמאל ולא להיפך.

(כ"ג ע"א) **ויאמר** דא היא סעודתא דחת"ק. ובשחרית דא היא סעודתא דע"ק. ובמנחה סעודתא דז"א וכמ"ש כל אחד במקומו (בדף מ"ב ע"א ובדף מ"ג ע"א). ובשה"כ מבואר הטעם לקריאתם בשמות הללו. ושם בד"ע ע"ג בסעודת הלילה כתב וז"ל, ולכן נק' סעודתא דמטרוניתא כי היא האוכלת הסעודה הזו והניזונת מתוך פיו דז"א עכ"ל. ומזה נראה שהסעודה נק' ע"ש הנשפע ולא ע"ש המשפיע. ובסעודת שחרית כתב בדע"ד סוע"א וז"ל, כבר עלו ז"א ורחל נוק' עד כתר דאו"א ממש ונמצאים שניהם עומדים תחת א"א והם עתה אוכלים סעודה זו מן א"א ולכן סעודה זו נקראת סעודתא דע"ק עכ"ל. מזה נראה שהסעודה נק' על שם המשפיע ולא ע"ש הנשפע. ולעומת זה בסעודת המנחה כתב בדע"ה סוע"ד וז"ל, ז"א עולה עתה עד דיקנא דע"ק במזל העליון בחזרת תפילת המנחה ושם הוא מקום הפה דעתיקא ומשם אוכל ז"א בסעודה זו מפומא דע"ק ולכן צ"ל תחי' בקור"ר דא היא סעודתא דז"א כי המלכות איננה עולה עמו רק הוא לבדו כנ"ל עכ"ל. ומזה נראה שהסעודה נק' ע"ש הנשפע ולא המשפיע. ולק"ד נראה לומר שבודאי הסעודה תקרא ע"ש בעל הבית שהוא בעל הסעודה המשפיע כסעודת שחרית, אמנם כלילה נקראת ע"ש המל' כיון שהעליה בלי"ש הוא לנוק' ולאפוקי ז"א אומרים חת"ק. ולהיפך הוא במנחה שז"א אוכל והמ' איננה עמו ולכן נקראת על שמו לאפוקי המל', זה נראה אפשר לפי פשט הדברים. ואמנם עיין תרו"ח (שציין עליו הפת"ע ז"ל) די"ד ע"א ע"ש בדב"ק זיע"א.

(שם) **בהקפה** א' בהמשכת מקי' נה"י דפני', כנגד מה שנמשך בעמידה